Cena 15 gr.

Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem

EXPRESS ILUSTROWANY

Nr 200 (3065)
ROK VII.

CZWARTEK

ŁÓDŹ 21-VIII-52 A

Plenum KC WKP(b) postanowiło:

XIX Zjazd Partii

rozpocznie się 5 października 1952 r.

MOSKWA. — Dnia 20 bm. w dzienniku „Prawda" opublikowany został następujący komunikat:

Do wiadomości wszystkich organizacji WKP(b).

W tych dniach odbyło się w Moskwie plenum Komitetu Centralnego WKP(b).

Komitet Centralny WKP(b) postanowił zwołać 5 października 1952 roku kolejny XIX Zjazd WKP(b).

Porządek dzienny XIX Zjazdu WKP(b):

1. **Referat sprawozdawczy Komitetu Centralnego WKP(b) — referuje sekretarz KC tow. Malenkow G. M.**
2. **Referat sprawozdawczy Centralnej Komisji Rewizyjnej WKP(b) — referuje przewodniczący Komisji Rewizyjnej tow. Moskatow P. G.**
3. **Dyrektywy XIX Zjazdu partii w sprawie piątego pięcioletniego planu rozwoju ZSRR na lata 1951 — 1955 — referuje przewodniczący Państwowej Komisji Planowania, tow. Saburow M. Z.**
4. **Zmiany w statucie WKP(b) — referuje sekretarz KC tow. Chruszczew N. S.**
5. **Wybory centralnych organów partii.**

Norma przedstawicielstwa i tryb wyborów delegatów na Zjazd:

1. Jeden delegat z głosem rozstrzygającym na 5 tysięcy członków partii.

2. Jeden delegat z głosem doradczym na 5 tysięcy kandydatów na członków partii.

3. Delegaci na XIX Zjazd partyjny wybierani są, zgodnie ze statutem partii, w zamkniętym (tajnym) głosowaniu.

4. Delegaci z ramienia organizacji partyjnych RFSRR wybierani są na partyjnych konferencjach obwodów, krajów i republik autonomicznych. W innych republikach związkowych delegaci wybierani są na obwodowych konferencjach partyjnych lub na Zjazdach Komunistycznych Partii Republik Związkowych — według uznania KC Komunistycznych Partii Republik Związkowych.

5. Komuniści należący do organizacji partyjnych armii radzieckiej, marynarki wojennej i oddziałów ochrony pogranicza Ministerstwa Bezpieczeństwa Państwowego wybierają delegatów na XIX Zjazd partii razem z pozostałymi organizacjami partyjnymi na obwodowych, krajowych konferencjach partyjnych lub na Zjazdach Komunistycznych Partii Republik Związkowych.

Sekretarz KC WKP(b) **J. Stalin**

Nowy etap

Komunikat KC WKP(b) o zwołaniu XIX Zjazdu Partii na dzień 5 października br. wywołał olbrzymie wrażenie i radość wśród mas pracujących na całym świecie. To przecież Partia Lenina i Stalina — organizator zwycięstwa radzieckiego nad hitleryzmem, natchnienie i drogowskaz dla całej ludzkości w walce o pokój i lepszą przyszłość — radzić będzie nad dalszym, jeszcze wspanialszym rozwojem budownictwa komunizmu.

13 lat minęło od poprzedniego XVIII Zjazdu WKP(b). Okres ten był brzemienny w wiele doniosłych wydarzeń, które w pełni potwierdziły genialną, marksistowską analizę sytuacji międzynarodowej dokonaną przez Józefa Stalina w marcu 1939 r. na XVIII Zjeździe Partii.

Państwa imperialistyczne rozpętały drugą wojnę światową i faszyzm hitlerowski i japoński pogrążyły ludzkość w morzu krwi i łez.

Zawodne były nadzieje i rachuby imperialistów, którzy usiłowali zniszczyć pierwsze państwo socjalistyczne. Dzięki historycznemu zwycięstwu Armii Radzieckiej w gruzach legły hitlerowskie i japońskie bastiony, a wiele wyzwolonych narodów, w tej liczbie i naród polski, zrzuciły w wyniku tego zwycięstwa jarzmo kapitalizmu. Ludzie pracy ujęli władzę w swoje ręce i kierując się przykładem wielkiego Związku Radzieckiego i jego bohaterskiej Partii, podjęli budownictwo socjalistyczne, rozszerzając wyłom w światowym systemie kapitalizmu.

Ogromne zwycięstwa odniesione przez ZSRR na polu gospodarczym po drugiej wojnie światowej są bodźcem i przykładem dla całej ludzkości, dają wspaniałą perspektywę rozwoju nowego komunistycznego świata.

Mądra i przenikliwa polityka WKP(b) stanowi wzór dla mas pracujących całego świata. To od Partii Lenina i Stalina uczymy się hartu w pokonywaniu trudności, zaciętości w walce z wrogiem, to Ona uczy nas międzynarodowej solidarności i przyjaźni, inicjuje braterską pomoc i współpracę mas pracujących w walce o postęp i pokój.

Dlatego też Zjazdy WKP(b), które bilansują przebytą drogę walki i wytyczają nowe etapy marszu dla mas pracujących kraju zwycięskiego socjalizmu, są dla wszystkich ludzi pracy na całym świecie ogromnym wydarzeniem. I dlatego też XIX Zjazdem żyć będą wszyscy Polacy, którym drogie i bliskie są cele naszego niezłomnego i wiernego sprzymierzeńca — Związku Radzieckiego. (bg)

Rozpoczęto budowę wielkich pieców w Nowej Hucie

Niedaleki jest termin uruchomienia największego obiektu Planu 6-letniego

WARSZAWA. — W historii Nowej Huty — najpotężniejszego i najwspanialszego obiektu wielkiego planu — nastąpił nowy, decydujący etap. Rozpoczęła się budowa wielkich pieców — zasadniczych obiektów huty.

Budowa wielkich pieców to niezmiernie trudne i poważne zadanie, wymagające olbrzymiego nakładu sił i środków materiałowych oraz wysokich kwalifikacji wykonawców. Wielkie piece w Nowej Hucie będą największym tego rodzaju obiektem w kraju i jednym z najnowocześniej wyposażonych w Europie.

Projekty ich budowy i wyposażenia opracowali tej miary budowniczowie, co konstruktorzy kombinatów hutniczych w Magnitogorsku, Krzywym Rogu, Zaporożstalu i innych.

O ogromie pieców - olbrzymów świadczy fakt, iż dla wykonania samych fundamentów jednego tylko pieca potrzeba takiej ilości betonu, z której można by wybudować cztery gmachy równe Centralnemu Domowi Towarowemu w stolicy.

Budowa wielkich pieców to tylko jeden z licznych fragmentów prac przy wznoszeniu huty-giganta. Tuż obok wyrastają konstrukcje potężnej siłowni — serca kombinatu. Stąd już za rok popłynie prąd do setek hal i obiektów produkcyjnych. Moc, jaką będzie ona produkować, wystarczyłaby na zaspokojenie potrzeb blisko półtoramilionowego miasta.

Ogółem spośród kilkuset obiektów Nowej Huty ponad połowa jest już w budowie. Niedaleki jest termin, gdy do realizacji zadań Planu 6-letniego włączy się największa jego budowa.

Francuscy i belgijscy działacze ruchu obrońców pokoju odwiedzają dziś Łódź

Dzisiaj przyjeżdża do Łodzi 25-osobowa delegacja francuskich i belgijskich działaczy ruchu obrońców pokoju.

Delegację powitają na stacji Łódź-Kaliska o godz. 10.25 przedstawiciele ŁKOP oraz miejscowych organizacji społecznych.

Goście zwiedzą dziś przed południem Kombinat Piotrkowski oraz hutę „Hortensja". Po południu obejrzą nowe osiedle mieszkaniowe na Bałutach.

Wieczorem drodzy goście spotkają się z młodzieżą łódzką w Domu Akademickim przy ul. Bystrzyckiej.

(u)

Starcia na ulicach Teheranu

MOSKWA. — Agencja TASS donosi, że na ulicach Teheranu doszło do starć, w wyniku których są ranni.

Podczas tych starć 10 osób odniosło rany. Policja aresztowała 15 osób.

Jak donosi dziennik „Dad", 19 sierpnia w godzinach wieczornych „paniraniści" i członkowie partii „Sumka" wtargnęli do Domu Pokoju, oblali umeblowanie i urządzenia wewnętrzne naftą i podpalili gmach.

Ogień przerzucił się na dwa sąsiednie domy. Straż ogniowa nie mogła ugasić pożaru przez kilka godzin. Pożar trwał do północy.

Jak podaje dziennik „Bachtare Emruz", komendant policji irańskiej, generał Szeibani, podał się do dymisji. Dymisja nie została przyjęta przez premiera Mossadika, który udzielił generałowi daleko idących pełnomocnictw.

Projekt dyrektyw XIX Zjazdu WKP(b) w sprawie piątego 5-letniego planu rozwoju ZSRR na lata 1951 – 1955

MOSKWA. — „Prawda" opublikowała dnia 20.VIII. br. następujący projekt dyrektyw XIX Zjazdu WKP(b) w sprawie piątego pięcioletniego planu rozwoju ZSRR na lata 1951—1955:

Pomyślne wykonanie czwartego planu pięcioletniego umożliwia przyjęcie nowego planu pięcioletniego, zapewniającego dalszy rozwój wszystkich gałęzi gospodarki narodowej, wzrost dobrobytu, ochrony zdrowia i kulturalnego poziomu narodu.

Zgodnie z tym XIX Zjazd Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego uważa za konieczne udzielić Komitetowi Centralnemu Partii i Radzie Ministrów ZSRR następujących dyrektyw w sprawie piątego pięcioletniego planu rozwoju ZSRR na lata 1951 — 1955.

I. W dziedzinie przemysłu

1. Ustalić przyrost poziomu produkcji przemysłowej w ciągu 5-lecia w przybliżeniu na 70 proc. przy przeciętnym rocznym tempie wzrostu całej globalnej produkcji przemysłowej w przybliżeniu o 12 proc. Określić tempo wzrostu produkcji środków produkcji (grupy „a") w wysokości 13 proc., a produkcji dóbr konsumcyjnych (grupy „b") w wysokości 11 proc.

2. Przewidzieć wzrost produkcji najważniejszych rodzajów produkcji przemysłowej w roku 1955 w porównaniu z rokiem 1950 w przybliżeniu w następujących rozmiarach: surówka o 76 proc., stal o 62 proc., walcówka o 64 proc., węgiel o 43 proc., ropa naftowa o 85 proc., energia elektryczna o 80 proc., turbiny parowe — 2,3 raza, hydroturbiny — 7,8 raza, kotły parowe — 2,7 raza, urządzenia hutnicze o 85 proc., aparatura naftowa — 3,5 raza, wielkie obrabiarki do skrawania metali — 2,6 raza, samochody o 20 proc., traktory o 19 proc., soda wapienna o 84 proc., soda kaustyczna o 79 proc., nawozy sztuczne o 88 proc., kauczuk syntetyczny o 82 proc., cement — 2,2 raza, wywóz drewna przemysłowego o 56 proc., papier o 46 proc., tkaniny bawełniane o 61 proc., tkaniny wełniane o 54 proc., obuwie skórzane o 55 proc., cukier kryształowy o 78 proc., mięso o 92 proc., ryby o 58 proc., masło o 72 proc., tłuszcz roślinny o 77 proc., konserwy — 2,1 raza.

3. Zgodnie z planem dalszego rozwoju produkcji przemysłowej zwiększyć państwowe nakłady inwestycyjne w przemyśle w latach 1951—1955 w przybliżeniu dwukrotnie w porównaniu z latami 1946—1950. Jednocześnie z uruchomieniem nowych przedsiębiorstw i agregatów, zapewnić zwiększenie mocy czynnych przedsiębiorstw przez ich rekonstrukcję, wyposażenie w nowe urządzenia fabryczne, mechanizację i intensyfikację produkcji oraz udoskonalenie procesów technologicznych.

Wykorzystać rozbudowę istniejących przedsiębiorstw jako niezwykle ważne rezerwy zwiększenia produkcji przy najmniejszych kosztach.

Stworzyć rezerwy w budownictwie przedsiębiorstw hutniczych, elektrowni, rafinerii nafty i kopalń węgla, aby zapewnić niezbędny rozwój tych gałęzi przemysłu w latach następnych.

Zapewnić lepsze geograficzne rozmieszczenie budowy przedsiębiorstw państwowych w nowej 5-latce, mając na uwadze dalsze przybliżenie przemysłu do źródeł surowców i paliwa w celu zlikwidowania nieracjonalnych i nadmiernie dalekich przewozów.

4. W dziedzinie hutnictwa żelaza na równi z dalszym zwiększeniem produkcji metali żelaznych, rozszerzyć asortyment i znacznie zwiększyć produkcję deficytowych gatunków stali walcowanej, w szczególności produkcję grubej blachy walcowanej w przybliżeniu o 80 proc., drobnogatunkowej stali i walcówki — 2,1 raza oraz nierdzewnej blachy stalowej — 3,1 raza.

Rozwinąć produkcję oszczędnościowych gatunków i profilów stali walcowanej

Projekt dyrektyw XIX Zjazdu WKP(b)

w sprawie piątego 5-letniego planu rozwoju ZSRR na lata 1951—1955

Dalszy ciąg ze str. 1

Zwiększyć produkcję i podnieść jakość specjalnych gatunków stali i stopów dla potrzeb przemysłu budowy maszyn.

Zapewnić dalszą poprawę wykorzystania czynnej mocy przedsiębiorstw hutniczych. Wzmóc pracę w zakresie intensyfikacji procesów metalurgicznych, automatyzacji i mechanizacji agregatów hutniczych oraz pracochłonnych robót w przedsiębiorstwach hutnictwa żelaza.

Zwiększyć, w piątej 5-latce w porównaniu z czwartą 5-latką uruchomianie mocy produkcyjnej w zakresie wytwarzania surówki w przybliżeniu o 32 proc., stali o 42 proc., walcówki — nie mniej niż 2 razy, koksu o 80 proc. i rudy żelaza — 3 razy.

Na równi z rozwojem hutnictwa żelaza w okręgach południowych, na Uralu, w Syberii, w centralnej i południowo - zachodniej części kraju zapewnić dalszy rozwój przemysłu hutniczego w rejonach Zakaukazia.

Przewidzieć rozwój produkcji metali żelaznych w systemie przemysłu miejscowego przez budowę niedużych przetwórczych przedsiębiorstw hutniczych.

5 Znacznie rozszerzyć produkcję metali nie żelaznych, w ciągu 5-lecia zwiększyć produkcję w przybliżeniu w następujących rozmiarach: miedzi rafinowanej o 90 proc., ołowiu — 2,7 raza, aluminium — nie mniej niż 2,6 raza, cynku — 2,5 raza, niklu o 53 proc. i cyny o 80 proc.

Zmechanizować roboty górnicze i pracochłonne, zautomatyzować i zintensyfikować procesy produkcji, zwiększyć kompleksowe wydobywanie metali z rud, zapewnić dalszy wzrost produkcji metali najwyższych gatunków, znacznie rozszerzyć i usprawnić wykorzystywanie mocy czynnych przedsiębiorstw i budować nowe przedsiębiorstwa.

6 W dziedzinie elektryfikacji zapewnić wysokie tempo przyrostu mocy elektrowni w celu pełniejszego zaspokojenia rosnących potrzeb gospodarki narodowej oraz potrzeb bytowych ludności na energię elektryczną oraz w celu zwiększenia rezerwy w systemach energetycznych.

Zwiększyć w ciągu 5-lecia łączną moc elektrowni w przybliżeniu dwukrotnie, a elektrowni wodnych — trzykrotnie, zapewniając w zakresie elektrowni cieplnych przede wszystkim rozbudowę czynnych przedsiębiorstw. Oddać do użytku wielkie elektrownie wodne, w tym elektrownię Kujbyszewską o mocy 2.100 tys. KW oraz elektrownię Kamską, Gorkowską, Mingeczaurską, Ust-Kamieniogórską i inne o łącznej mocy 1.916 tys. KW. Zbudować i oddać do użytku linię wysokiego napięcia Kujbyszew-Moskwa.

Rozwinąć budowę Stalingradzkiej i Kachowskiej elektrowni wodnej, rozpocząć budowę nowych wielkich elektrowni wodnych: Czeboksarskiej na Wołdze, Wotkińskiej na Kamie, Buchtarmińskiej na Irtyszu i szeregu innych.

Rozpocząć pracę nad wykorzystaniem zasobów energetycznych rzeki Angary w celu rozbudowy na bazie taniej energii elektrycznej i miejscowych źródeł surowców — przemysłu aluminiowego, chemicznego, górniczego i innych gałęzi przemysłu.

W celu poważnego polepszenia zaopatrzenia w energię elektryczną południa, Uralu i Zagłębia Kuźnieckiego, zapewnić znaczny wzrost mocy cieplnych elektrowni rejonowych i fabrycznych w tych okręgach. Dla zapewnienia zaopatrzenia w energię elektryczną miast i rejonów, równocześnie z budową wielkich elektrowni — budować nieduże oraz średnie elektrownie.

W celu poważnego polepszenia zaopatrzenia w energię elektryczną Południa, Uralu i Zagłębia Kuznieckiego zapewnić znaczny wzrost mocy cieplnych elektrowni rejonowych i fabrycznych w tych okręgach. Dla zapewnienia zaopatrzenia w energię elektryczną miast i rejonów, równocześnie z budową wielkich elektrowni — budować nieduże oraz średnie elektrownie.

W związku z zadaniami dalszej industrializacji zapewnić 2—2,5-krotny wzrost produkcji energii elektrycznej w Litewskiej SRR. Łotewskiej SRR i Estońskiej SRR. Zbudować Narwską elektrownię wodną, Ryską elektrownię cieplną oraz wzmóc tempo budowy Kaunaskiej elektrowni wodnej.

Zapewnić budowę elektrowni cieplnych i sieci centralnego ogrzewania dzielnicowego w celu urzeczywistnienia zakrojonej na szeroką skalę ciepłofikacji miast i przedsiębiorstw przemysłowych.

Stosować na szeroką skalę automatyzację procesów produkcyjnych elektrowni. Zakończyć całkowitą automatyzację rejonowych elektrowni wodnych oraz przystąpić do wprowadzania telemechanizacji w systemach energetycznych.

7 Zapewnić wysokie tempo rozwoju przemysłu naftowego. Przewidzieć dalszy rozwój wydobycia ropy naftowej z pól naftowych położonych na dnie morza.

Zgodnie z zaplanowanym wzrostem wydobycia ropy naftowej, zapewnić rozwój przemysłu rafineryjnego, przybliżając rafinerię nafty do okręgów zapotrzebowania przetworów ropy naftowej.

Zwiększyć w ciągu 5-lecia moc rafinerii w zakresie pierwotnej przeróbki nafty w przybliżeniu dwa razy, a w zakresie krakowania surowca — 2,7 raza, przewidując znaczne pogłębienie przeróbki nafty i zwiększenie procentu jasnych produktów naftowych zarówno w istniejących, jak i w oddawanych do użytku nowych rafineriach nafty.

Rozwinąć produkcję sztucznego paliwa płynnego.

Znacznie zwiększyć budowę i uruchomianie głównych rurociągów naftowych oraz zbiorników dla magazynowania ropy naftowej i produktów naftowych.

8 Zapewnić dalszy rozwój przemysłu gazowego. Zwiększyć w ciągu 5-lecia w przybliżeniu o 80 proc. wydobycie gazu ziemnego i gazu wydobywającego się przy eksploatacji złóż naftowych oraz produkcji gazu z węgla i łupków. Rozszerzyć używanie gazu dla potrzeb bytowych, stosowanie go jako paliwa dla samochodów oraz otrzymywanie z gazu przetworów chemicznych.

Zwiększyć produkcję gazu sztucznego z łupków w Estońskiej SRR w przybliżeniu 2,2 raza oraz zakończyć budowę i oddać do użytku gazociąg Kochtla—Jarve—Tallin.

9 W przemyśle węglowym przewidzieć szybki wzrost wydobycia węgla koksującego, zwiększając w ciągu 5-lecia wydobycie takiego węgla co najmniej o 50 proc.

Podnieść jakość węgla, znacznie rozszerzając jego wzbogacanie i brykietowanie; zapewnić w ciągu 5-lecia wzrost wzbogacania węgla — w przybliżeniu 2,7 raza. Systematycznie ulepszać metody eksploatacji złóż węgla. Na szerszą skalę stosować najnowocześniejsze maszyny i mechanizmy górnicze dla kompleksowej mechanizacji, dalszej technicznej modernizacji przemysłu węglowego i zapewnienia wzrostu wydajności pracy. Wszechstronnie rozwijać mechanizację najbardziej pracochłonnych procesów wydobycia węgla, a zwłaszcza ładowania węgla na ścianie, ładowania węgla i innych kopalin w toku robót przygotowawczych oraz szerzej stosować zmechanizowane sposoby obudowy wyrobisk.

Zwiększyć w porównaniu z czwartą 5-latką moc produkcyjną kopalń węglowych w przybliżeniu o 30 proc.

Zapewnić w ciągu 5-lecia wzrost wydobycia torfu o 27 proc. oraz przewidzieć dalszy rozwój wydobycia miejscowych pokładów węgla; zwiększyć produkcję łupków 2,3 raza, zwłaszcza w Estońskiej SRR. Na bazie rozwoju przemysłu łupkowo-chemicznego zwiększyć w Estońskiej SRR w ciągu 5-lecia produkcję sztucznego paliwa płynnego w przybliżeniu o 80 proc.

10 Przewidzieć wysokie tempo rozwoju przemysłu budowy maszyn jako podstawy nowego potężnego postępu technicznego we wszystkich gałęziach gospodarki narodowej ZSRR. Zwiększyć produkcję przemysłu budowy maszyn i obróbki metali w ciągu 5-lecia w przybliżeniu dwukrotnie.

Uważać za szczególnie ważne zadanie w przemyśle budowy maszyn całkowite wyposażenie w sprzęt elektrowni przedsiębiorstw hutnictwa żelaza i metali nieżelaznych, budowy rafinerii naftowych i fabryk sztucznego paliwa płynnego. Rozwinąć w niezbędnej ilości produkcję turbin hydraulicznych, parowych, generatorów, aparatury wysokiego napięcia i różnych przyrządów sterujących dla wielkich elektrowni wodnych i cieplnych, dla hut, rafinerii nafty i innych zakładów przemysłowych, wielkich obrabiarek oraz urządzeń kowalskich i pras.

Zwiększyć w ciągu 5-lecia produkcję urządzeń dla walcowni przeszło dwukrotnie, obrabiarek o zwiększonej precyzji w przybliżeniu dwukrotnie, ciężkich maszyn kowalskich i pras — 8-krotnie, przyrządów sterujących i kontrolnych w przybliżeniu 2,7 raza. Określić wzrost produkcji urządzeń przemysłu chemicznego w ciągu 5-lecia w przybliżeniu na 3,3 raza. Znacznie zwiększyć produkcję wielotonowych samochodów dieslowskich oraz samochodów o napędzie gazowym.

Zwiększyć w roku 1955 w porównaniu z rokiem 1950 produkcję statków towarowych oraz tankowców dla marynarki w przybliżeniu 2,9 raza, rzecznych statków pasażerskich — 2,6 raza oraz statków dla flotylli rybackiej 3,8 raza.

Zapewnić dalszy rozwój przemysłu budowy maszyn: przemysłu budowy statków, budowy turbin i obrabiarek — w Litewskiej SRR; budowy maszyn elektrycznych, obrabiarek i statków — w Łotewskiej SRR; budowy statków i maszyn elektrycznych — w Estońskiej SRR.

Zapewnić znaczny wzrost produkcji urządzeń dźwigowo-transportowych, maszyn dla mechanizacji robót pracochłonnych, kompletnych urządzeń dla produkcji materiałów budowlanych i urządzeń zautomatyzowanych dla poszczególnych gałęzi przemysłu lekkiego i spożywczego.

Zwiększyć produkcję nowych maszyn tkackich.

Rozwinąć produkcję wysokowydajnych maszyn i urządzeń dla wyrębu lasów, przemysłu celulozowo-papierniczego, tartacznego i obróbki drewna.

Przy konstruowaniu nowych maszyn dążyć do zmniejszenia ich wagi przy udoskonaleniu jakości.

W celu wykonania zadań w zakresie produkcji niezwykle ważnych rodzajów urządzeń w latach 1951—1955: zbudować i oddać do użytku nowe zakłady oraz zakończyć rekonstrukcję czynnych zakładów budowy maszyn energetycznych, urządzeń walcowniczych, rozpocząć budowę nowych fabryk urządzeń walcowniczych, turbin i kotłów;

Rozszerzyć istniejące i oddać do użytku nowe moce produkcyjne do wytwarzania aparatury dla przemysłu naftowego, urządzeń dźwigowo-transportowych oraz kompletne urządzenia dla przemysłu materiałów budowlanych, znacznie rozszerzyć istniejące i uruchomić nowe moce produkcyjne do wytwarzania wielkich obrabiarek, maszyn kowalskich i pras oraz precyzyjnych przyrządów mierniczych i przyrządów do automatycznego kierowania procesami technologicznymi.

11 W przemyśle chemicznym zapewnić najwyższe tempo wzrostu produkcji nawozów sztucznych, sody i kauczuku syntetycznego, zwracając szczególną uwagę na wszechstronny rozwój produkcji kauczuku na bazie wykorzystania gazów naftowych.

Zwiększać produkcję mas plastycznych, barwników. surowców dla sztucznego jedwabiu oraz asortyment innych produktów chemicznych. Rozwinąć produkcję materiałów syntetycznych — produktów zastępczych metali nieżelaznych

Przewidzieć wzrost zdolności wytwórczej w dziedzinie produkcji amoniaku, kwasu siarkowego, kauczuku syntetycznego, spirytusu syntetycznego, sody, nawozów sztucznych zwłaszcza w postaci granulowanej oraz chemicznych środków walki ze szkodnikami roślin uprawnych.

Zorganizować w Estońskiej SRR produkcję superfosfatu.

Stworzyć rezerwy w budowie fabryk nawozów sztucznych, zapewniające niezbędny rozwój produkcji nawozów sztucznych w latach następnych. W całej pełni wykorzystywać żużle fosfatowe dla nawożenia pól. Na szeroką skalę stosować tlen w procesach technologicznych różnych gałęzi przemysłu, przede wszystkim w hutnictwie żelaza i metali nieżelaznych, w produkcji gazu z węgla oraz w przemyśle celulozowym i cementowym.

12 Zlikwidować nienadążanie przemysłu leśnego za wzrastającymi potrzebami gospodarki narodowej. Zwiększyć produkcję tarcicy oraz rozwinąć wyrób elementów dla produkcji i budownictwa. Dokonać na szeroką skalę przesunięcia wyrębu lasów do obfitujących w lasy okręgów, zwłaszcza do okręgów położonych na północy, na Uralu, Syberii zachodniej i Karelo-Fińskiej SRR, zmniejszając wyrąb lasów w mało zalesionych rejonach kraju. Zmniejszyć sezonowość wyrębu lasów i w tym celu zbudować w nowych rejonach zmechanizowane przedsiębiorstwa, zapewniając im stałe kadry robotnicze. Urzeczywistnić dalszy rozwój kompleksowej mechanizacji robót przy wyrębie lasów. Usprawnić organizację produkcji i wykorzystanie mechanizmów, zapewniając zwiększoną wydajność pracy przy wyrębie. Zwiększyć w ciągu 5-lecia moc tartaków w nowych rejonach rozwoju wyrębu lasów w przybliżeniu 8-krotnie w porównaniu z poprzednią 5-latką.

Zapewnić wszechstronny rozwój przemysłu papierniczego, celulozowego, meblarskiego, fornirowego, chemii leśnej i hydrolitycznego. Zwiększyć produkcję mebli co najmniej 3-krotnie.

13 Dla zaspokojenia wzrastających potrzeb gospodarki narodowej przewidzieć wzrost produkcji podstawowych materiałów budowlanych w ciągu 5-lecia przynajmniej dwukrotnie, podnieść jakość i rozszerzyć asortyment materiałów budowlanych, zapewnić wzrost produkcji cegły w przybliżeniu 2,3 raza, łupku — 2,6 raza, polerowanego szkła — 4-krotnie. W dziedzinie budownictwa miejskiego i przemysłowego energiczniej stosować nowe materiały ścianowe zwiększając produkcję wielkich bloków z betonu żużlowego i z betonu. Znacznie zwiększyć produkcję nowych wysokogatunkowych materiałów budowlanych dla prac wykończeniowych i licowania oraz detali i konstrukcji pochodzenia fabrycznego z ceramiki, gipsu, betonu i żelbetonu, przyczyniających się do dalszej industrializacji budownictwa, obniżających jego koszty oraz podnoszących zalety architektoniczno-budowlane i eksploatacyjne gmachów i budowli. Ustalić wyższe niż dla całego Związku Radzieckiego tempo wzrostu produkcji materiałów budowlanych na Uralu, Syberii, w okręgach nadwołżańskich, na Dalekim Wschodzie i w Azji środkowej oraz w wielkich okręgach przemysłowych, gdzie prowadzone jest na szeroką skalę budownictwo. Zwiększyć zdolność wytwórczą przemysłu cementowego 2,1 raza.

14 Zapewnić wysokie tempo wzrostu produkcji artykułów masowego spożycia. Zwiększyć produkcję przemysłu lekkiego i spożywczego co najmniej o 70 proc.

Odpowiednio do zwiększenia zasobów surowców rolniczych zbudować wielką ilość przedsiębiorstw przemysłu lekkiego i spożywczego, zwłaszcza kombinatów bawełnianych, fabryk sztucznego włókna, jedwabiu, konfekcji, robót dziewiarskich i obuwia skórzanego, rafinerii cukru, maślarni, suszarni warzyw, fabryk cukierniczych, wytwórni herbaty, fabryk konserw, browarów, fabryk wina, fabryk przetworów mięsnych i rybnych, olejarni i serowni.

Zwiększyć do końca 1955 roku w porównaniu z rokiem 1950 zdolność wytwórczą w dziedzinie produkcji tkanin bawełnianych w przybliżeniu o 32 proc., włókna sztucznego — 4,7 raza, obuwia o 34 proc., zdolność wytwórczą w dziedzinie cukru kryształowego o 25 proc., cukru rafinowanego o 70 proc., herbaty o 80 proc., zdolność wytwórczą fabryk przetwarzających nasiona oleiste — 2,5 raza, suszarni warzyw — 3,5 raza, fabryk konserw rybnych, warzywnych i owocowych o 40 proc., zwiększyć pojemność chłodni i statków-chłodni dla zamrażania ryb o 70 proc., produkcję kombinatów mięsnych o 40 proc., produkcje fabryk przetwarzających tłuszcze zwierzęce o 35 proc., serowni — dwukrotnie, fabryk konserw mlecznych — 2,6 raza, mleka w proszku dwukrotnie, mleka niezbieranego o 60 proc.

Na szeroką skalę stosować automatyzację i mechanizację procesów produkcji w dziedzinie wytwarzania artykułów spożywczych i towarów przemysłowych. Przeprowadzić zakrojone na szeroką skalę prace w dziedzinie hodowli ryb w celu zwiększenia zapasów ryb, zwłaszcza w śródlądowych rezerwuarach wodnych.

Zwiększyć w ciągu 5-lecia połów ryb w Litewskiej SRR w przybliżeniu 3,9 raza, w Łotewskiej SRR o 80 proc., w Estońskiej SRR o 35 proc. Rozbudować w tych republikach czynne i zbudować nowe fabryki przetworów rybnych.

Zapewnić dalsze polepszenie jakości i asortymentu artykułów spożywczych i towarów przemysłowych masowej konsumcji, ulepszyć opakowanie i paczkowanie artykułów spożywczych.

15 Zwiększyć produkcję przemysłową w przedsiębiorstwach przemysłu miejscowego i spółdzielczości rękodzielniczej w ciągu 5-lecia w przybliżeniu o 60 proc., przede wszystkim zaś produkcję towarów użytku powszechnego, artykułów gospodarstwa domowego, miejscowych materiałów budowlanych oraz znacznie podnieść jakość produkcji. Rozwijać w republikach związkowych własne bazy surowcowe dla przemysłu miejscowego i spółdzielczości rękodzielniczej. Usprawnić pracę warsztatów przemysłu miejscowego i spółdzielczości rękodzielniczej w zakresie obsługi potrzeb bytowych ludności. Zwiększyć rolę rad terenowych w kierowaniu przemysłem miejscowym i spółdzielczością rękodzielniczą.

16 Zapewnić dalszy rozwój przemysłu budowlanego na bazie umocnienia i rozszerzenia istniejących organizacji budowlanych oraz stworzyć nowe organizacje budowlane w okręgach wielkiego budownictwa. Umocnić organizacje budowlane Ministerstwa Budowy Przedsiębiorstw Przemysłu Ciężkiego, budujących przedsiębiorstwa hutnictwa żelaza i metali nieżelaznych zwłaszcza w okręgach wschodnich, umocnić organizacje budowlane Ministerstwa Elektrowni i Ministerstwa Przemysłu Naftowego jak również organizacje budowlane Ministerstwa Budowy Przedsiębiorstw przemysłu maszynowego, realizujących budowę fabryk urządzeń energetycznych i hutniczych, aparatury dla przemysłu naftowego, wielkich i unikalnych obrabiarek, ciężkich maszyn kowalskich i pras, urządzeń dźwigowo-transportowych oraz budowy statków. Stosować na szeroką skalę przemysłowe metody budownictwa.

Zwiększać zdolność wytwórczą fabryk produkujących konstrukcje metalowe co najmniej dwukrotnie. Zbudować wielką ilość wielkich fabryk przygotowujących montażowe konstrukcje żelbetowe. Rozszerzyć istniejące i zorganizować nowe rejonowe kamieniołomy o całkowitej mechanizacji wydobycia i obróbki kamienia, tłucznia, żwiru i piasku oraz sztucznego kamienia z naturalnych minerałów. Zakończyć i zapewnić przejście od mechanizacji poszczególnych procesów do kompleksowej mechanizacji budownictwa. Zwiększyć w ciągu 5-lecia park koparek w przybliżeniu 2,5 raza, zgarniarek i buldożerów 3—4 razy, dźwigów przenośnych 4—5 razy.

Usprawnić projektowanie w dziedzinie budownictwa, skrócić terminy projektowania oraz w porę zabezpieczyć budownictwo w projekty i kosztorysy, stosując na szeroką skalę projektowanie typowe. Wzmocnić biura projektów wykwalifikowanymi kadrami.

17 Zapewnić we wszystkich gałęziach przemysłu dalsze poważne podniesienie jakości produkcji. Rozszerzyć i polepszać asortyment oraz zwiększać produkcję deficytowych rodzajów i gatunków towarów zgodnie z potrzebami gospodarki narodowej. Wprowadzać zdecydowanie standardy państwowe odpowiadające nowoczesnym wymogom.

18 W celu zaspokojenia wzrastającego zapotrzebowania gospodarki narodowej na surowce i paliwo zapewnić dalszy rozwój prac w dziedzinie poszukiwania bogactw naturalnych, ujawniania zapasów kopalin pożytecznych, a przede wszystkim metali nieżelaznych i rzadkich, węgla koksującego, surowca aluminiowego, ropy naftowej, bogatych złóż rudy i innych rodzajów surowców przemysłowych.

II. W dziedzinie gospodarki rolnej

1 Głównym zadaniem w dziedzinie gospodarki rolnej pozostaje również nadal zwiększenie urodzajności wszystkich kultur rolnych, dalsze zwiększenie pogłowia zwierząt gospodarskich stanowiących własność społeczną przy jednoczesnym znacznym wzroście ich wydajności, zwiększenie global-

Dalszy ciąg na str. 3

Projekt dyrektyw XIX Zjazdu WKP(b)

w sprawie piątego 5-letniego planu rozwoju ZSRR na lata 1951—1955

Dalszy ciąg ze str. 2

nej i towarowej produkcji rolnictwa i hodowli w drodze dalszego wzmocnienia i rozwoju społecznej gospodarki kołchozów, polepszenie pracy sowchozów i ośrodków maszynowo-traktorowych na gruncie zaszczepienia przodującej techniki i agrokultury w gospodarce rolnej.

Rolnictwo powinno się stać jeszcze bardziej wydajne i specjalizowane, stać się rolnictwem stosującym w szerokim zakresie siew traw i prawidłowe płodozmiany, o wyższym ciężarze gatunkowym obszaru uprawnego kultur przemysłowych, pastewnych, warzywnych i ziemniaków.

2 Zwiększyć w ciągu 5 lat produkcję gospodarki rolnej: globalnych zbiorów zbóż o 40—50 proc., w tym pszenicy o 55—65 proc.; surowca bawełny 55—65 proc.; włókna lnianego o 40—50 proc.; buraka cukrowego o 65—70 proc.; ziemniaków o 40—45 proc.; słonecznika o 50—60 proc.; winogron o 55—60 proc.; tytoniu o 65—70 proc.; gatunkowych zielonych liści herbacianych w przybliżeniu o 75 proc.

Zwiększyć produkcję lnu oleistego, soi, orzecha ziemnego i innych roślin oleistych.

Zwiększyć produkcję pasz: siana o 80—90 proc., roślin okopowych pastewnych 3—4-krotnie i silosu 2-krotnie.

Zwiększyć wydajność kultur zbożowych z hektara: w rejonach południowej Ukrainy i Kaukazu północnego do 20—22 kwintali, a na gruntach nawadnianych do 30—34 cetnarów; w rejonach nadwołżańskich do 14—15 cetnarów i na gruntach nawadnianych do 25—28 cetnarów; w centralnych obwodach czarnoziemnych do 16—18 cetnarów i na gruntach nawadnianych do 30—34 cetnarów; w strefie nieczarnoziemnej do 17—19 cetnarów; w rejonach Uralu, Syberii, północno-wschodniego Kazachstanu do 15—16 cetnarów i na gruntach nawadnianych do 24—26 cetnarów; w rejonach zakaukaskich do 20—22 cetnarów i na gruntach nawadnianych do 30—34 cetnarów z hektara; zbiory ryżu na obszarach zalewanych doprowadzić do 40—50 cetnarów z hektara.

Zwiększyć zbiory bawełny z hektara: w rejonach Azji środkowej i południowego Kazachstanu do 26—27 cetnarów, w rejonach zakaukaskich do 25—27 cetnarów i w południowych rejonach części europejskiej na gruntach nawadnianych do 11—13 cetnarów oraz na gruntach nienawadnianych do 5—7 cetnarów z hektara. Doprowadzić wydajność z 1 ha: lnu włóknistego w rejonach strefy nieczarnoziemnej do 4,5—5,5 cetnarów oraz w rejonach Uralu i Syberii do 4—5 cetnarów z hektara;

buraka cukrowego w rejonach Ukraińskiej SRR, Mołdawskiej SRR i Kaukazu północnego do 255—265 cetnarów, w rejonach centralnych obwodów czarnoziemnych do 200—210 cetnarów oraz w rejonach Azji środkowej i Kazachstanu do 400—425 cetnarów z hektara;

ziemniaków w rejonach strefy nieczarnoziemnej do 155—175 cetnarów, w rejonach centralnych obwodów czarnoziemnych do 140—160 cetnarów, w rejonach południa i Kaukazu północnego do 135—155 cetnarów oraz w rejonach Uralu i Syberii do 125—145 cetnarów z hektara; słonecznika w rejonach Ukraińskiej SRR, Mołdawskiej SRR i Kaukazu północnego do 17—20 cetnarów, w rejonach centralnych obwodów czarnoziemnych do 14,5—16,5 cetnara oraz w rejonach nadwołżańskich do 10—12 cetnarów z hektara.

3 Zwiększyć produkcję jarzyn, ziemniaków i wytworów produkcji zwierzęcej w podmiejskich okolicach Moskwy, Leningradu, miast Uralu, Zagłębia Donieckiego, Zagłębia Kuźnieckiego oraz innych ośrodków przemysłowych i wielkich miast; utworzyć bazy ziemniaczano-jarzynowe i hodowlane w nowych rejonach przemysłowych.

Zwiększyć w ciągu pięciu lat produkcję ziemniaków w strefach skupiających gorzelnie oraz fabryki krochmalu i syropu o około 50 proc. oraz jarzyn w strefach skupiających wytwórnie konserw jarzynowych i suszarnie jarzyn — dwukrotnie.

Zwiększyć w ciągu pięciu lat obszary sadów owocowych i jagodowych w kołchozach o około 70 proc. winnic — o 50 proc., plantacji herbaty — o 60 proc. i upraw cytrusowych — 4,5 raza.

4 Zwiększyć w ciągu pięciu lat produkcję hodowlaną: mięsa i słoniny o 80—90 proc., mleka — o 45—50 proc., wełny — w przybliżeniu 2—2,5 raza, w tym cienkiej wełny 4—4,5 raza, jaj (w kołchozach i sowchozach) 6—7 raza.

Zwiększyć pogłowie bydła w całej gospodarce rolnej o 18—20 proc., w tym w kołchozach pogłowie bydła — o 36—38 proc., krów zaś w przybliżeniu dwukrotnie; owiec w całej gospodarce rolnej — o 60—62 proc., w tym w kołchozach — o 75—80 proc.; trzody chlewnej w całej gospodarce rolnej o 45—50 proc., w tym w kołchozach o 85—90 proc.; ilość drobiu w kołchozach — 3—3,5 raza; koni w całej gospodarce rolnej — o 10—12 proc., w tym w kołchozach — o 14—16 proc.

Zapewnić dalszy rozwój w Litewskiej SRR, Łotewskiej SRR, Estońskiej SRR hodowli o wysokiej produktywności, zwłaszcza hodowli krów mlecznych i trzody chlewnej.

Doprowadzić udój mleka na jedną krowę w kołchozach rejonów strefy nieczarnoziemnej do 1800—2000 kg, w centralnych obwodach czarnoziemnych do 1700—2000 kg, w rejonach południa i rejonach nadwołżańskich do 1600—1900 kg, w rejonach Syberii, Uralu i północno-wschodniego Kazachstanu — do 1500—1700 kg, w rejonach Azji Środkowej — do 700—900 kg, na Zakaukaziu do 900—1100 kg.

Podnieść strzyże wełny w kołchozach rejonów południa i Kaukazu północnego z jednej owcy cienkorunnej do 5,2—5,8 kg, z jednej owcy półcienkorunnej do 4,2—4,8 kg, w centralnych obwodach czarnoziemnych z jednej owcy cienkorunnej do 4,2—5,0 kg, a z jednej owcy półcienkorunnej do 4,0—4,2 kg, w rejonach nadwołżańskich z jednej owcy cienkorunnej do 4,6—5,4 kg, a z jednej owcy półcienkorunnej do 3,9—4,5 kg, w rejonach Syberii z jednej owcy cienkorunnej do 4,3—4,9 kg, a z jednej owcy półcienkorunnej do 3,8—4,2 kg.

5 Zabezpieczyć wprowadzenie do produkcji nowych bardziej wydajnych odmian zbóż, bardziej produktywnych i wcześnie dojrzewających odmian bawełny, odmian buraka cukrowego o większej zawartości cukru, odmian słonecznika o wysokiej zawartości oleju, jak również stworzenie nowych odmian roślin uprawnych do uprawy na gruntach nawadnianych. Ulepszyć hodowlę roślin w kołchozach i sowchozach.

6 Zabezpieczyć dalsze rozszerzenie robót nad zakładaniem leśnych pasów ochronnych w rejonach stepowych i leśnostepowych, przeprowadzenie agroleśniczych prac melioracyjnych dla zwalczania erozji gleb, jak również dla zalesienia piasków, sadzenie lasów o znaczeniu gospodarczym, zakładanie pasów zieleni wokół miast i ośrodków przemysłowych, na brzegach rzek, kanałów i zbiorników wodnych.

Założyć w ciągu pięciu lat co najmniej 2.5 miliona ha leśnych pasów ochronnych w kołchozach i sowchozach oraz zasiać i zasadzić ok. 2.5 mln. ha lasów państwowych.

7 Zabezpieczyć wysoką produktywność wykorzystania wszystkich nawadnianych i osuszonych gruntów. Zrealizować powszechne przejście do nowego systemu nawadniania z zastosowaniem tymczasowych kanałów nawadniających zamiast stałych. Uważać za prace podlegające wykonaniu w pierwszej kolejności budowę systemów urządzeń zraszających i nawadniających na bazie wykorzystania elektroenergii kujbyszewskiej elektrowni wodnej i w strefie Kanału Żeglownego Wołga—Don im. W. I. Lenina; przystąpić do budowy systemów urządzeń zraszających i nawadniających w strefie stalingradzkiej elektrowni wodnej oraz kanałów głównego turkmeńskiego, południowo-ukraińskiego i północno-krymskiego.

Przeprowadzić prace przygotowawcze do budowy systemów irygacyjnych dla zraszania i nawadniania ziem stepu kulundyńskiego. Kontynuować prace nad budową systemów irygacyjnych w centralnych obwodach czarnoziemnych, na nizinie Kura-Araksińskiego, w dorzeczach rzek Syr-Darii, Zerawszanu i Kaszka-Darii, w rejonach Fergany Centralnej, systemu kubańsko-jegorłykskiego, orto-tokojskiego zbiornika wodnego i wielkiego kanału Czujskiego. Zwiększyć w ciągu pięciolecia obszar nawadnianych gruntów o 30—35 proc., zbudować w kołchozach i sowchozach 30—35 tysięcy stawów i zbiorników wodnych oraz zabezpieczyć wszechstronne gospodarcze ich wykorzystanie. Przeprowadzić prace nad osuszaniem bagien w Białoruskiej SRR, Ukraińskiej SRR (w pierwszej kolejności w rejonach niziny poleskiej), Litewskiej SRR, Łotewskiej SRR, Estońskiej SRR, w północno-zachodnich i centralnych rejonach RFSRR, na nizinie barabińskiej i w innych rejonach. W ciągu lat 1951—1955 zwiększyć obszar osuszonych gruntów o 40—45 proc.

8 Dla podniesienia mleczności bydła w kołchozach i sowchozach uważać za sprawę szczególnie ważną dalsze wprowadzanie bardziej intensywnego systemu gospodarki hodowlanej (oborowego systemu chowu bydła), uwzględniając właściwości poszczególnych rejonów.

Dla dalszego rozwoju hodowli owiec urządzać odpowiednio wyposażone pastwiska w rejonach nawadnianych przez Kanał Żeglowny Wołga—Don im. W. I. Lenina, na nizinie przykaspijskiej, w stepie nogajskim i w rejonach kanału turkmeńskiego, dokonując nawodnienia pastwisk w miarę uruchamiania urządzeń nawadniających w ten sposób, aby w rejonach tych powstały dobrze urządzone pastwiska dla wielkich i największych stad owiec.

W rejonach Azji Środkowej i Kazachstanu zabezpieczyć stworzenie terenów łąk i pastwisk o wysokiej urodzajności, w drodze zastosowania irygacji lokalnej i wykorzystania studzien artezyjskich w ten sposób, aby stopniowo zmniejszyć przegony bydła na dalekie odległości.

9 Zakończyć mechanizację podstawowych robót polnych w kołchozach, rozwinąć szeroko mechanizację robót pracochłonnych w dziedzinie hodowli, uprawy jarzyn, ogrodnictwa, robót związanych z transportem, załadunkiem i wyładunkiem produktów rolnych, z nawadnianiem, z osuszaniem bagnistych obszarów i z oddaniem do uprawy nowych gruntów.

W roku 1955 doprowadzić poziom mechanizacji: orki oraz zasiewów upraw zbożowych, przemysłowych i pastewnych do 90—95 proc., sprzętu upraw zbożowych i słonecznika za pomocą kombajnów do 80—90 proc., sprzętu buraka cukrowego do 90—95 proc., sprzętu bawełny — surowca za pomocą przeznaczonych do tego maszyn o 60—70 proc., zasiewu i sprzętu lnu długowłóknistego do 80—90 proc., sadzenia, międzyrzędowego okopywania i zbioru ziemniaków do 55—60 proc., sianokosu i silosowania do 70—80 proc.

Zabezpieczyć usprawnienie pracy stacji maszynowo-traktorowych, rozszerzyć ich działalność w dziedzinie mechanizacji robót pracochłonnych we wszystkich dziedzinach produkcji kołchozowej i zwiększyć odpowiedzialność MTS za wykonanie planów podniesienia urodzajności upraw rolnych i produktywności hodowli

Zwiększyć do końca pięciolatki moc taboru traktorowego MTS w przybliżeniu o 50 proc., zwłaszcza specjalnych traktorów zaopatrzonych w narzędzia do międzyrzędowej uprawy roślin. Zapewnić w ciągu pięciu lat podniesienie dziennej efektywnej pracy traktorów mniej więcej o 50 proc., zakończyć wprowadzenie do użytku bardziej oszczędnych traktorów z silnikami Diesla.

Rozszerzyć sieć stacji maszynowo-traktorowych w Litewskiej SRR, Łotewskiej SRR, Estońskiej SRR i zrealizować zaopatrzenie ich w traktory i maszyny rolnicze.

Uważać za jedno z najważniejszych zadań wprowadzenie do użytku traktorów elektrycznych i maszyn rolniczych o napędzie elektrycznym, zwłaszcza w rejonach wielkich elektrowni wodnych.

10 Zabezpieczyć skierowanie inwestycji kapitałowych kołchozów przede wszystkim na rozwój gospodarki społecznej — na budowlę pomieszczeń gospodarskich, pomieszczeń dla zwierząt gospodarskich, kanałów irygacyjnych i osuszających, zbiorników wodnych, trzebienie zarośli, zakładanie leśnych pasów ochronnych, budowę elektrowni kołchozowych i innych urządzeń, niezbędnych do pomyślnego rozwoju społecznej gospodarki kołchozów oraz do zwiększenia dochodów kołchozów i kołchoźników.

11 W dziedzinie budownictwa sowchozowego uważać za najważniejsze zadanie zwiększenie towarowości, przede wszystkim pszenicy, wełny cienkiej i półcienkiej, mięsa, jak również dostarczenie hodowli kołchozowej rasowych reproduktorów.

W celu stworzenia trwałej bazy paszowej i całkowitego zaopatrzenia sowchozowego pogłowia zwierząt gospodarskich w pasze objętościowe i treściwe, rozszerzyć zasiewy roślin pastewnych w sowchozach o 45—55 proc. Zapewnić w sowchozach znaczne podniesienie urodzajności wszystkich upraw rolnych. Zwiększyć w sowchozach pogłowie bydła o 35—40 proc., w tym krów o 70—75 proc., owiec — o 75—80 proc. i trzody chlewnej — o 40—45 proc.

W 1955 roku doprowadzić udój mleka w sowchozach na jedną krowę do następujących rozmiarów: w rejonach strefy nieczarnoziemnej — 3500—3900 kg, w centralnych obwodach czarnoziemnych — 3000—3400 kg, na południu i na Kaukazie północnym — 2800—3200 kg, w Syberii i w północnych obwodach Kazachstanu — 2400—2900 kg, w sowchozach prowadzących hodowlę bydła rasowego nad Wołgą, w Azji Środkowej, na Zakaukaziu i w południowych obwodach Kazachstanu — 2100—2600 kg.

Doprowadzić przeciętną strzyżę wełny z jednej owcy cienkorunnej w sowchozach rejonów południa, na Kaukazie północnym i Powolża do 5,5—6,5 kg, w Syberii, Kazachstanie, Azji Środkowej i na Zakaukaziu do 4,3—5,0 kg.

Zakończyć zasadniczo w sowchozach kompleksową mechanizację wszystkich najbardziej pracochłonnych robót w uprawie roli, w hodowli, w zbieraniu i przygotowywaniu pasz, przeprowadzić w sowchozach na szeroką skalę budowę domów mieszkalnych, budynków przeznaczonych na cele kulturalno-bytowe oraz produkcyjne.

12 W celu zabezpieczenia zamierzonego wzrostu produkcji rolnej ustalić na okres pięciu lat wysokość inwestycji państwowych w gospodarce rolnej na sumę w przybliżeniu 2,1 raza większą, przy czym na irygację i meliorację przeznaczyć mniej więcej cztery razy tyle, co w czwartej pięciolatce.

III. W dziedzinie obrotu towarów, transportu i łączności

1 Na podstawie wzrostu produkcji przemysłowej i rolnej zwiększyć w ciągu pięciu lat detaliczny obrót towarów handlu państwowego i spółdzielczego w przybliżeniu o 70 proc.

Zwiekszyć w 1955 r. w porównaniu z rokiem 1950 sprzedaż najważniejszych towarów dla ludności w przybliżeniu w następujących rozmiarach: produktów mięsnych — o 90 proc., produktów rybnych — o 70 proc., tłuszczów zwierzęcych — o 70 proc., sera — dwukrotnie, tłuszczów roślinnych — dwukrotnie, konserw jarzynowych, owocowych i mlecznych — 2,5 — 3,0 raza, cukru — dwukrotnie, herbaty — dwukrotnie, wina gronowego — dwukrotnie, piwa — o 80 proc., odzieży — o 80 proc., tkanin bawełnianych, wełnianych, jedwabnych i lnianych — o 70 proc., obuwia o 80 proc., pończoch i skarpetek — dwukrotnie, wyrobów trykotażowych — 2,2 raza, mebli — trzykrotnie, naczyń metalowych — 2,5 raza, rowerów — 3,5 raza, maszyn do szycia — 2,4 raza, radioodbiorników i odbiorników telewizyjnych — dwukrotnie, zegarków — 2,2 raza, lodówek, maszyn do prania, odkurzaczy — kilkakrotnie.

Rozszerzyć w ciągu pięciu lat sieć stołówek, restauracji, herbaciarni i zwiększyć produkcję zakładów żywienia zbiorowego w przybliżeniu o 80 proc., ulepszając znacznie asortyment.

Zwiększyć ilość wyspecjalizowanych sklepów dla sprzedaży, towarów spożywczych, odzieży, obuwia, tkanin, mebli, naczyń, artykułów gospodarstwa domowego, przedmiotów przeznaczonych do zaspokajania potrzeb kulturalnych oraz materiałów budowlanych, znacznie zwiekszyć budownictwo chłodni i magazynów w przemyśle i w sieci handlowej. Kontynuować zaopatrzenie składów żywnościowych, stołówek, restauracji i magazynów w instalacje chłodnicze i najnowsze urządzenia.

2 Preliminować wzrost obrotu towarowego w transporcie kolejowym w roku 1955 w porównaniu z rokiem 1950 o 35—40 proc., transportu rzecznego o 75—80 proc., transportu morskiego o 55—60 proc., transportu samochodowego o 80—85 proc., transportu lotniczego co najmniej dwukrotnie, transportu rurociągowego w przybliżeniu pięciokrotnie.

3 Uważać za najważniejsze zadanie w dziedzinie transportu kolejowego zwiekszenie zdolności przepustowej kolei. W związku z tym:

a) oddać do użytku w przybliżeniu o 60 proc. więcej w porównaniu z ubiegłą pięciolatką równoległych torów i 4 razy więcej zelektryfikowanych linii kolejowych. Zwiększyć długość torów na stacjach w przybliżeniu do 46 proc. długości całej eksploatowanej sieci kolejowej;

b) zbudować i oddać do stałego użytku w przybliżeniu 2,5 raza więcej nowych linii kolejowych niż w latach 1946—1950. Zakończyć budowę magistrali południowo-syberyjskiej na odcinkach od Abakanu do Akmolińska. Zakończyć budowę linii kolejowej Czardżou - Kungrad i przystąpić do budowy linii Kungrad-Makat. Rozwinąć budowę linii kolejowych: Krasnojarsk-Jenisiejsk, Guriew-Astrachan, Agryz - Proninosurgut. Przeprowadzić konieczne prace w dziedzinie rekonstrukcji linii kolejowych Litewskiej SRR i Estońskiej SRR;

c) zwiększyć pod koniec pięciolatki w porównaniu z rokiem 1950 długość wszystkich odcinków wyposażonych w sprzęt do automatycznego blokowania w przybliżeniu o 80 proc., oraz wyposażonych w hamulce samoczynne nie mniej niż 2,5 raza oraz zwiększyć ilość zwrotnic poruszanych przy pomocy elektryczności i scentralizowanych w przybliżeniu 2,3 raza. Znacznie zwiększyć zastosowanie centralizacji dyspozytorskiej. Zabezpieczyć dalszą mechanizację urządzeń stacji rozrządowych. Kontynuować prace nad zastosowaniem łączności radiowej do kierowania ruchem pociągów i do prac manewrowych;

d) Polepszyć stan torów kolejnictwa. Dostarczyć transportowi kolejowemu w ciągu pięciolatki w przybliżeniu o 85 proc. więcej nowych szyn niż w latach 1946 — 1950;

e) Całkowicie zaspokoić zapotrzebowanie transportu kolejowego na dalekobieżne parowozy, lokomotywy elektryczne i spalinowe oraz na wagony towarowe, wagony — chłodnie i wagony pasażerskie. Zakończyć w zasadzie przestawianie na sprzęg automatyczny taboru wagonów, będących w eksploatacji i przystąpić do wyposażenia taboru w łożyska cylindryczne. Przystąpić do produkcji nowych potężnych parowozów, lokomotyw elektrycznych i spalinowych, w tej liczbie lokomotyw z generatorami gazowymi.

Polepszyć stopień wykorzystania taboru. Skrócić w r. 1955 czas obrotu wagonów nie mniej niż o 18 proc. w porównaniu z r. 1950 i zwiekszyć przeciętny przebieg parowozów na dobę nie mniej niż o 12 proc. Znacznie polepszyć wykorzystanie ładowności wagonów i zwiększyć wagę pociągów towarowych.

Zabezpieczyć usprawnienie organizacji pracy pracowników służby ruchu, w szczególności brygad parowozowych.

4 Zwiększyć w przybliżeniu dwa razy zdolność przepustową portów rzecznych. Zakończyć pierwszy etap prac przy budowie i rekonstrukcji portów w Stalingradzie, Saratowie, Kujbyszewie, Ulianowsku, Kazaniu, Gorkim, Jarosławlu, Mołotowie, Omsku, Nowosybirsku, Chabarowsku, Osietrowie, Kotlasie i Pieczorze. Wyposażyć główne porty w urządzenia zapewniające wysoki stopień mechanizacji. Rozszerzyć budowę zmechanizowanych cum dla statków w nadbrzeżnych zakładach przemysłowych.

Dalszy ciąg na str. 4

Projekt dyrektyw XIX Zjazdu WKP(b)

w sprawie piątego 5-letniego planu rozwoju ZSRR na lata 1951-1955

Dalszy ciąg ze str. 3

Zakończyć prace nad rekonstrukcją wołżańsko-bałtyckiego szlaku wodnego, zwiększyć głębokość żeglowną na rzece Kamie i stworzyć jednolity system transportowy o dużej głębokości w europejskiej części ZSRR.

Usprawnić żeglugę i zwiększyć przewozy pasażerów i ładunków w basenach rzek Niemen i Daugawa. Przewidzieć budowę mostu przez Niemen w Kaunas i przez rzekę Daugawa w Rydze.

Zrekonstruować istniejące i zbudować nowe stocznie i doki remontowe dla floty rzecznej. Zapewnić budowę pasażerskiej i towarowej floty rzecznej, odpowiadającej warunkom żeglugi na wielkich zbiornikach wodnych, zwiększyć rolę transportu rzecznego w przewozach ładunków w rejonie Syberii i dalekiej północy. Zapewnić rozwój przewozów na małych rzekach dla lokalnych potrzeb.

5 Zwiększyć w dużym stopniu tonaż morskiej floty handlowej, rozszerzyć bazę krajowego budownictwa statków morskich przez budowę nowych i rozbudowę istniejących stoczni oraz doków remontowych. Przeprowadzić prace nad rozbudową i rekonstrukcją portów morskich w Leningradzie, Odessie, Żdanowie, Noworosyjsku, Machacz-Kale, Murmańsku, Marian-Marze i portów na Dalekim Wschodzie. Zapewnić dalszy rozwój transportu morskiego w Litewskiej SRR, Łotewskiej SRR i Estońskiej SRR, przeprowadzić rozbudowę portów w Rydze i Kłajpedzie.

Zapewnić zwiększenie zdolności przepustowej portów morskich i zwiększyć moc morskich doków remontowych mniej więcej dwukrotnie. Zwiększyć zdolność przepustową portów rybackich.

Zwiększyć przewozy ładunków po północnym szlaku morskim. Uzupełnić flotę morską nowymi łamaczami lodów.

Podnieść jakość pracy floty rzecznej, morskiej i rybackiej, zmniejszyć okres dostawy ładunków dla konsumentów, polepszyć prace portów, skrócić postoje statków

6 Zbudować i zrekonstruować szosy samochodowe mniej więcej o długości 50 proc. większej niż w latach 1946 — 1950, w szczególności w rejonach południowych, na Zakaukaziu oraz w republikach nadbałtyckich.

Zwiększyć udział transportu samochodowego dla publicznego użytku w przewozach ładunków i pasażerów. Doprowadzić do końca powiększenie taboru samochodowego poszczególnych resortów. Polepszyć stopień wykorzystania samochodów i obniżyć znacznie koszty własne przewozów. Rozszerzyć sieć zakładów remontu samochodów i stacji technicznej obsługi samochodowej. Zwiększyć w ciągu pięciolatki długość stale funkcjonujących autobusowych linii międzymiastowych mniej więcej dwukrotnie.

7 Zwiększyć znacznie ilość transportowych samolotów lotnictwa cywilnego oraz sieć linii powietrznych i portów lotniczych, wyposażonych w urządzenia umożliwiające pracę w ciągu całej doby.

8 Zabezpieczyć dalszy rozwój środków łączności, zwiększyć nie mniej niż dwa razy w ciągu pięciolatki długość międzynarodowych kabli telefoniczno-telegraficznych. Zwiększyć znacznie moc rozgłośni radiowych. Rozwinąć prace nad zastosowaniem w radiofonii fal ultra-krótkich i łączności przekaźnikowej. Podnieść moc miejskich stacji telefonicznych w ciągu pięciolatki o 30—35 proc.

Usprawnić prace poczty na odcinku dostarczania ludności prasy i przesyłek pocztowych i zapewnić przewozy poczty na szosach, łączących poszczególne rejony w zasadzie transportem samochodowym.

9 Odpowiednio do planu dalszego rozwoju transportu i łączności zwiększyć państwowe nakłady inwestycyjne w transporcie i łączności w latach 1951—1955 mniej więcej o 63 proc. w porównaniu z latami 1946—1950.

IV. W dziedzinie dalszego wzrostu dobrobytu materialnego, lecznictwa i poziomu kulturalnego narodu

1 Na bazie nieustannego rozwoju produkcji socjalistycznej i podniesienia wydajności pracy społecznej zwiększyć dochód narodowy ZSRR w ciągu pięciolatki co najmniej o 60 proc. i w związku z tym zapewnić dalszy wzrost dochodów robotników i urzędników oraz dochodów chłopów.

Odpowiednio do wzrostu produkcji i wydajności pracy oraz zadań w dziedzinie budownictwa kulturalnego przewidzieć zwiększenie liczebności robotników i urzędników, zatrudnionych w gospodarce narodowej w r. 1955 — ostatnim roku pięciolatki, w przybliżeniu o 15 proc. w porównaniu z r. 1950.

2 Nieustannie przeprowadzać również w przyszłości obniżanie cen w handlu detalicznym na artykuły masowego spożycia, mając na uwadze, że obniżanie cen jest najważniejszym środkiem systematycznego podnoszenia realnej wartości płac robotników, urzędników i podnoszenia dochodów chłopów. Podnieść realną wartość płac robotników i urzędników z uwzględnieniem obniżenia cen detalicznych co najmniej o 35 proc.

Określić wzrost funduszów państwowych przeznaczonych na ubezpieczenie społeczne robotników i urzędników w okresie pięciolatki w przybliżeniu o 30 proc. w porównaniu z r. 1950.

Na bazie zwiększenia wydajności pracy kołchoźników, wzrostu produkcji kołchozowej, zwiększenia produkcji rolniczej i hodowlanej, zwiększyć dochody kołchoźników w pieniądzach i produktach (w przeliczeniu pieniężnym) co najmniej o 40 proc.

3 W celu dalszego polepszenia warunków mieszkaniowych robotników i urzędników rozwijać ze wszechmiar budownictwo mieszkaniowe. Przewidzieć w planie pięcioletnim szeroki program państwowego budownictwa mieszkaniowego, zwiększając inwestycje na ten cel mniej więcej dwa razy, w porównaniu z poprzednią pięciolatką. W miastach i osiedlach robotniczych oddać do użytku po linii budownictwa państwowego nowe domy mieszkalne o łącznej powierzchni około 105 milionów metrów kwadratowych. Popierać budowę indywidualnych domów mieszkalnych w miastach i osiedlach robotniczych, prowadzoną przez ludność z własnych funduszów oraz przy pomocy kredytu państwowego.

Poprawić komunalną i bytową obsługę ludności miast i osiedli robotniczych, rozszerzyć sieć wodociągową i kanalizacyjną, rozszerzyć sieć centralnego ogrzewania i gazyfikacji domów, transport miejski, rozwinąć urządzenia komunalne w miastach. Nakłady inwestycyjne na budownictwo komunalne zwiększyć pod koniec pięciolatki w przybliżeniu o 50 proc. w porównaniu z r. 1950.

4 Zapewnić dalsze polepszenie i rozwój służby zdrowia. Rozszerzyć w ciągu pięciolatki sieć szpitali, poradni, domów położniczych, sanatoriów, domów wypoczynkowych, żłobków, przedszkoli, zwiększając liczbę łóżek w szpitalach co najmniej o 20 proc., liczbę miejsc w sanatoriach co najmniej o 15 proc., w domach wypoczynkowych o 30 proc., w żłobkach o 20 proc., w przedszkolach o 40 proc.

Zwiększyć w ciągu pięciolatki ilość łóżek szpitalnych w Litewskiej SRR w przybliżeniu o 40 proc., w Łotewskiej SRR o 30 proc. i w Estońskiej SRR o 30 proc.

Zapewnić dalsze wyposażenie szpitali, poradni i sanatoriów w najnowocześniejszy sprzęt lekarski i podnieść kulturę ich pracy.

Zwiększyć w ciągu pięciolatki liczbe lekarzy kraju co najmniej o 25 proc. i podjąć na szerszą skalę kroki, mające na celu doskonalenie lekarzy w ich zawodzie.

Skierować wysiłki pracowników naukowych w dziedzinie medycyny na rozwiązanie najważniejszych zadań służby zdrowia, koncentrując szczególną uwagę na zagadnienia profilaktyki, zapewnić szybsze stosowanie w praktyce osiągnięć medycyny.

Zwiększyć w r. 1955 co najmniej 2,5 raza w porównaniu z r. 1950 produkcję lekarstw, urządzeń i instrumentów leczniczych, zwracając szczególną uwagę na rozwinięcie produkcji najnowszych leków i innych skutecznych środków leczniczo - profilaktycznych oraz nowoczesnych urządzeń diagnostycznych i leczniczych.

Zapewnić dalszy rozwój kultury fizycznej i sportu.

5 Zakończyć do końca pięciolatki przejście z systemu nauczania 7-letniego do powszechnego nauczania średniego (dziesięciolatka), w stolicach republik, w miastach wydzielonych, w miastach obwodowych, krajowych i w wielkich ośrodkach przemysłowych. Przygotować warunki dla pełnej realizacji w następnej pięciolatce powszechnego nauczania średniego (dziesięciolatka). w pozostałych miastach i ośrodkach wiejskich.

W celu dostarczenia wzrastającej sieci szkół niezbędnej ilości nauczycieli — zwiększyć o 45 proc. przyjęcie do instytutów pedagogicznych w latach 1951 — 1955, w porównaniu z latami 1946—50; przewidzieć zwiększenie przyjęcia do instytutów pedagogicznych Litewskiej SRR 2,3 raza, Łotewskiej SRR o 50 proc. i Estońskiej SRR o 60 proc.

Zwiększyć budownictwo szkół miejskich i wiejskich w przybliżeniu o 70 proc. w porównaniu z poprzednią pięciolatką.

W celu dalszego podwyższenia socjalistycznego wychowawczego znaczenia szkoły ogólnokształcącej i zapewnienia uczniom, kończącym szkołę średnią, warunków swobodnego wyboru zawodu przystąpić do wprowadzenia nauczania politechnicznego w szkole średniej i podjąć kroki, niezbędne do przejścia do powszechnego nauczania politechnicznego.

6 Odpowiednio do zadań dalszego rozwoju gospodarki narodowej i budownictwa kulturalnego zwiększyć w ciągu pięciu lat liczbę specjalistów wszystkich rodzajów, kończących wyższe i średnie specjalne zakłady naukowe w przybliżeniu o 30—35 proc.

Zwiększyć liczbę specjalistów, kończących wyższe zakłady naukowe, dla najważniejszych gałęzi przemysłu, budownictwa i rolnictwa w r. 1955 w porównaniu z r. 1950 w przybliżeniu dwukrotnie.

Rozszerzyć w ciągu 5 lat przygotowanie kadr naukowych i naukowo - pedagogicznych przez aspiranturę w wyższych zakładach naukowych i instytutach naukowo-badawczych w przybliżeniu dwukrotnie w porównaniu z poprzednią pięciolatką.

Polepszyć pracę instytutów naukowo-badawczych i pracę naukową wyższych zakładów naukowych, wykorzystać w większym stopniu siły naukowe w celu rozwiązania ważniejszych zagadnień rozwoju gospodarki narodowej, upowszechniania przodujących doświadczeń, zapewniając szerokie stosowanie w praktyce wynalazków naukowych. Popierać wszechstronnie uczonych przy opracowaniu problemów teoretycznych we wszystkich dziedzinach wiedzy i utrwalać więź nauki z produkcją.

Biorąc pod uwagę wzrastające dążenie dorosłej ludności do podniesienia poziomu swego wykształcenia, zapewnić dalszy rozwój korespondencyjnych i wieczorowych wyższych i średnich specjalnych zakładów naukowych, jak również szkół ogólnokształcących dla nauczania pracujących obywateli, bez odrywania ich od produkcji.

7 W celu zaspokojenia wzrastających potrzeb gospodarki narodowej w dziedzinie wykwalifikowanych kadr, w szczególności w związku z dalszym wprowadzaniem do *produkcji przodującej techniki, polepszyć jakość* przygotowania młodych, wykwalifikowanych robotników w systemie państwowych rezerw pracowniczych i zapewnić przygotowanie i podniesienie kwalifikacji robotników drogą nauczania indywidualnego i zespołowego w brygadach oraz poprzez system kursów i szkół organizowanych przy przedsiębiorstwach.

8 Zrealizować dalszy rozwój kin i telewizji. Rozszerzyć sieć kin, zwiększając ilość urządzeń kinowych w ciągu pięciolatki w przybliżeniu o 25 proc. oraz zwiększyć produkcję filmów.

Rozszerzyć w r. 1955 w porównaniu z rokiem 1950 sieć masowych bibliotek co najmniej o 30 proc. oraz klubów o 15 proc., udoskonalając ich pracę w dziedzinie obsługi ludności.

Dla zapewnienia znacznego wzrostu nakładu literatury pięknej i naukowej, podręczników, czasopism i dzienników, rozwinąć przemysł poligraficzny i polepszyć jakość prasy oraz szaty graficznej książek.

9 Stosownie do przewidywanego rozwoju ochrony zdrowia, oświaty i instytucji naukowych i kulturalno-oświatowych, zwiększyć rozmiar inwestycji na te cele w ciągu pięciolecia mniej więcej o 50 proc., w porównaniu z poprzednią pięciolatką.

* * *

Piąty 5-letni plan oznacza nowy potężny rozwój gospodarki narodowej ZSRR i zapewnia dalszy znaczny wzrost dobrobytu materialnego i poziomu kulturalnego narodu.

Wykonanie piątego planu 5-letniego będzie wielkim krokiem naprzód na drodze rozwoju od socjalizmu do komunizmu.

Dla wykonania zadań piątego planu 5-letniego konieczne jest:

a) zmobilizować źródła wewnętrzno-gospodarcze dla dalszego wzrostu akumulacji socjalistycznej, walcząc o ścisłe przestrzeganie dyscypliny państwowej i o wykonywanie przez każde przedsiębiorstwo planu produkcji w ustalonym dla tego przedsiębiorstwa asortymencie. Ażeby zapewnić wykonanie zadań 5-latki w dziedzinie rozwoju gospodarki narodowej i podniesienia materialnego i kulturalnego poziomu mas pracujących, niezbędne jest globalne zwiększenie państwowego budownictwa inwestycyjnego w latach 1951-1955 w przybliżeniu o 90 proc., a zwiększenie kredytów wyasygnowanych przez państwo na to budownictwo w przybliżeniu tylko o 60 proc., w porównaniu z czwartą 5-latką, z tym ażeby brakujące 30 proc. pokryte zostały przez odpowiednią obniżkę kosztów własnych budownictwa drogą podniesienia wydajności pracy, obniżenia wydatków handlowo - administracyjnych, obniżki cen materiałów budowlanych i urządzeń;

b) drogą wprowadzenia do wszystkich gałęzi gospodarki narodowej przodującej techniki, usprawnienia organizacji pracy i podniesienia kulturalno - technicznego poziomu ludzi pracy — podnieść wydajność pracy w ciągu 5-lecia w przemyśle w przybliżeniu o 50 proc., w budownictwie — o 55 proc., w gospodarce rolnej — o 40 proc. Zakończyć w zasadzie w ciągu piątej 5-latki mechanizację robót ciężkich i pracochłonnych w przemyśle i w budownictwie;

c) obniżyć w ciągu 5-lecia koszty własne produkcji przemysłowej w przybliżeniu o 25 proc. i koszty robót budowlanych co najmniej o 20 proc.. Skrócić terminy budowy i zapewnić podniesienie jakości robót budowlanych. Obniżyć koszty własne robót traktorowych ośrodków maszynowo - traktorowych i pracy traktorów w przybliżeniu o 25 proc., transportów kolejowych o 15 proc. i kosztów obrotów handlu detalicznego o 23 proc. Zmniejszyć w znacznym stopniu wydatki handlowo-administracyjne organizacji zbytu w przemyśle oraz wydatki związane ze skupem i zbytem artykułów rolnych;

d) podnieść na wyższy poziom masowy ruch wynalazców i racjonalizatorów wśród inżynierów, techników, robotników i kołchoźników w celu dalszego technicznego udoskonalenia i rozszerzenia produkcji, w celu wszechstronnej mechanizacji oraz ułatwienia pracy i dalszej poprawy zdrowotnych warunków pracy. Potępić praktykę organizacji gospodarczych, które nie doceniają zadań wprowadzania nowej techniki i mechanizacji pracy i które dopuszczają do nieprawidłowego wykorzystywania siły roboczej.

e) przeprowadzać nieugięcie na wszystkich zarówno wielkich jak i małych odcinkach budownictwa gospodarczego reżim oszczędności, podnosić rentowność przedsiębiorstw. Pracownicy gospodarczy powinni szukać, znajdować oraz wykorzystywać ukryte rezerwy znajdujące się wewnątrz produkcji, wykorzystywać w maksymalnym stopniu istniejące moce produkcyjne, polepszać systematycznie metody produkcji, obniżać koszty własne produkcji, przeprowadzać rozrachunek gospodarczy.

Zapewnić dalszą znaczną oszczędność zasobów materiałowych drogą likwidacji nadwyżek w zużywaniu materiałów i urządzeń, drogą wzmożenia walki przeciwko brakoróbstwu, używania oszczędnościowych gatunków materiałów oraz drogą szerokiego stosowania pełnowartościowych materiałów zastępczych i postępowej technologii produkcji.

Wzmóc kontrolę gotówkową ze strony organów finansowych nad wykonywaniem planów gospodarczych oraz nad przestrzeganiem reżimu oszczędności

f) zwiększyć dwukrotnie państwowe rezerwy materiałowe i żywnościowe mogące zabezpieczyć kraj przed wszelkimi ewentualnościami.

* * *

Obecny piąty 5-letni plan manifestuje ponownie wobec całego świata wielką siłę żywotną socjalizmu, zasadniczą wyższość socjalistycznego systemu gospodarki nad systemem kapitalistycznym. Ten plan 5-letni jest planem pokojowego budownictwa gospodarczego i kulturalnego. Będzie on sprzyjał dalszemu utrwaleniu i rozszerzeniu współpracy ekonomicznej między Związkiem Radzieckim a krajami demokracji ludowej i rozwojowi stosunków ekonomicznych ze wszystkimi krajami, pragnącymi rozwijać handel na zasadach równouprawnienia i wzajemnej korzyści.

Pokojowy rozwój ekonomiki radzieckiej, nakreślony przez plan 5-letni, stanowi przeciwieństwo ekonomiki krajów kapitalistycznych, kroczących drogą militaryzacji gospodarki narodowej, otrzymania najwyższych zysków dla kapitalistów i dalszego zubożenia mas pracujących.

Zadania postawione przez plan 5-letni wymagają wielkich wysiłków od organizacji partyjnych, radzieckich, gospodarczych, związkowych, komsomolskich i zobowiązują je do mobilizowania szerokich mas pracujących w celu wykonania i przekroczenia nowego planu 5-letniego, rozwijając szeroką krytykę braków w pracy naszych organizacji w celu jak najszybszego zlikwidowania tych braków.

Należy koniecznie udzielać wszechstronnej pomocy nowatorom produkcji przemysłowej i kołchozowej, przodownikom transportu i innych gałęzi gospodarki narodowej w ich dążeniu do zwiększenia produkcji, podniesienia wydajności pracy, obniżenia kosztów własnych.

Wielka siła współzawodnictwa socjalistycznego, jednomyślne dążenie robotników, kołchoźników i inteligencji do obrony sprawy pokoju, niezachwiane zdecydowanie mas pracujących zbudowania społeczeństwa komunistycznego — powinny być skierowane ku wykonaniu i przekroczeniu nowej 5-latki.

Narody Związku Radzieckiego pod wypróbowanym kierownictwem Partii Komunistycznej wykonają z powodzeniem nowy plan 5-letni.

Sklep przyjeżdża do klienta

Aby ułatwić pracującym chłopom mieszkającym w gromadach oddalonych od sklepów Gminnych Spółdzielni zaopatrzenie się w artykuły pierwszej potrzeby, Centrala Rolnicza Spółdzielni prowadzi handel obwoźny.

W okresie intensywnych prac w polu, w czasie żniw, omłotów i siewów docierają do PGR-ów, spółdzielni produkcyjnych i chłopów gospodarujących indywidualnie samochody PZGS-ów z towarami, w które ludność zaopatruje się, nie tracąc tak cennego przy pilnych robotach w polu czasu.

Na zdjęciu: członkowie spółdzielni produkcyjnej w Stoszycach zaopatrują się w artykuły pierwszej potrzeby, jak również w towary atrakcyjne dostarczone im na pola przez PZGS Wrocław, w ramach akcji handlu obwoźnego.

CAF — fot. Tymiński

Już jutro wracają dzieci z drugiego turnusu kolonii

Drugi turnus dzieci ze szkół łódzkich przebywa jeszcze na koloniach w pięknych zakątkach kraju. Za kilka dni powrócą one z wczasów, by przygotować się do nadchodzącego roku szkolnego.

Dnia 22 bm., o godz. 4.57, przyjadą dzieci przebywające na koloniach w **Mielnie** oraz w **Jarosławcu.** Tegoż dnia, o godz. 7.58, przyjadą dzieci z **Sarbinowa,** a o godz. 9.55 z **Dębnicy Kaszubskiej.** Dnia 24, o godz. 8.54, przyjadą dzieci z **Kępicy.**

Wszystkie powyższe pociągi przyjadą na stację Łódź-Kaliska. (u)

Trzeba im tylko umożliwić zdobycie zawodu

Kobiety chcą pracować

nie wszędzie jednak kierownictwo troszczy się o wykorzystanie rezerw siły roboczej

NA biurku kierownika Oddziału Zatrudnienia przy Prezydium Rady Narodowej m. Łodzi leży pismo:

„Uprzejmie prosimy o skierowanie do naszych zakładów 4 kobiet nie wykwalifikowanych, najchętniej młodych, do przeszkolenia na samodzielnych ślusarzy, tokarzy i frezerów...“

To już nie pierwsze zapotrzebowanie. Łódzkie Zakłady Remontowo-Montażowe od dłuższego czasu szkolą kobiety i uzupełniają nimi kadry swoich specjalistów. Do takiej pracy nie trzeba nikogo namawiać wśród setek kobiet, zgłaszających się stale do Oddziału Zatrudnienia. Każda chętnie nauczy się niezbyt wyczerpującego fizycznie, a dobrze płatnego zawodu. Zadowolone są kobiety i zadowolone jest kierownictwo zakładów.

Mamy jeszcze w Łodzi tysiące kobiet, które chętnie zgłosiłyby się do pracy. Jest wiele zakładów przemysłowych, które dotkliwie odczuwają brak rąk do pracy. Tego jednak mechanicznie załatwić się nie da.

Kobiety z powodzeniem pracują w coraz to nowych, tzw. „męskich“ zawodach. Mamy już np. w Polsce wiele kobiet zatrudnionych w charakterze maszynistów i palaczy na parowozach, ale nie wszystkie dadzą się zachęcić do tej akurat pracy. Trzeba więc zatrudniać kobiety w najbardziej odpowiadających im zawodach.

A poza tym trzeba kobietom, które nigdy dotąd nie pracowały, umożliwić zdobycie zawodu.

Czyni to z powodzeniem nasz handel uspołeczniony. Czyni to Miejskie Przedsiębiorstwo Komunikacyjne, szkoląc kobiety na konduktorów i motorniczych. Coraz więcej kobiet pracuje też w kolejnictwie, na poczcie. Przyjmują do pracy i szkolą kobiety zakłady przemysłowe.

Ale jeśli chodzi o zakłady przemysłowe, sprawa zatrudnienia kobiet nie wygląda tu najlepiej. Mało moglibyśmy wymienić takich przykładów jak wspomniane Zakłady Remontowo-Montażowe. Wydziały personalne dużych fabryk najchętniej do wszelkich prac przyjmują mężczyzn, nie zastanawiając się najczęściej, czy na danym stanowisku nie dałaby sobie z powodzeniem rady kobieta.

ZPB im. Stalina na przykład przysłały do Oddziału Zatrudnienia zapotrzebowanie na 4 mężczyzn do pracy jako smarowaczy. O mężczyzn było trudno, więc przysłano im kobiety. Trzeba było dopiero przekonywać wydział personalny, żeby je przyjął. Kobiety te pracują i doskonale wywiązują się ze swych zadań. Obie strony są zadowolone.

Zakłady „Optima“ zażądały mężczyzn do straży przemysłowej. Oddział Zatrudnienia zaproponował przyjęcie kobiet. Po perswazjach i wskazaniu przykładów, że np. w Zakładach Pasmanteryjnych im. Lenartowskiego pracują kobiety w straży przemysłowej, pożarnej i jako konwojentki, kierownictwo „Optimy“ postanowiło spróbować. Nie żałują dziś swojej decyzji.

Ale niektórych przekonać jest trudno. Przed dwoma tygodniami w ZPB im. Marchlewskiego pracownik wykończalni, ob. Stanisław Kaczmarek, złożył podanie o zwolnienie go z pracy. Zapytany o powody przez kontrolera Oddziału Zatrudnienia, oświadczył:

— Mam 20 lat i dwa lata już pracuję. To, co robię, mogłaby z powodzeniem wykonywać jakaś starsza kobieta. Przez 8 godzin siedzieć w jednym miejscu — to jest dla mnie za nudne. Prosiłem kilka razy kierownictwo o zmianę pracy, żeby mi dali zajęcie w ruchu. Jestem przecież młody i silny. Niestety, kierownictwo nie reaguje na moje prośby...

Ta..ch wypadków, że mężczyźni wykonują nieodpowiednią dla nich pracę, jest na tej samej wykończalni dużo więcej. Można by tych pracowników z powodzeniem i obopólnym zadowoleniem przesunąć do innych prac, a na ich miejsce przyjąć kobiety. To pomogłoby w dużej mierze rozwiązać trudności wynikłe z braku sił roboczych w ZPB im. Marchlewskiego.

„...Istnieją poważne rezerwy siły roboczej również w miastach — przede wszystkim duża liczba nie zatrudnionych dotąd kobiet“ — mówił na VII Plenum KC PZPR Prezydent Bolesław Bierut.

Te rezerwy trzeba wykorzystać dla dobra naszej gospodarki. (l)

Zacerują studentom skarpetki

Nareszcie i na przedmieściach

powstają najrozmaitsze punkty usługowe

Gdyby łodzianom zadać pytanie, czy w mieście jest dość różnego rodzaju punktów usługowych, odpowiedź byłaby niewątpliwie dwojakiego rodzaju.

Mieszkańcy śródmieścia zawołaliby: — Co do ilości nie ma kłopotu. Niech tylko dobrze nas obsługują, a będziemy zupełnie zadowoleni...

Mieszkańcy przedmieść: — Punkty usługowe? Nie znamy takich, u nas ich nie było i nie ma!...

Rzeczywiście, dotychczas było tak, że związki branżowe, idąc po linii najmniejszego oporu, otwierały swe punkty usługowe „gdzie popadnie", gdzie lepszy lokal można było uzyskać.

Obecnie więc, naprawiając zaniedbania, Związek Branżowy Usług Różnych uruchamia aż 17 nowych punktów dla przedmieść.

Między innymi punkty fryzjerskie otwiera się w bloku 24 przy ul. Lutomierskiej, przy ul. Rzgowskiej, przy Domu Akademickim na Arturówku i przy ul. Bystrzyckiej.

Punkt przyjmowania bielizny do prania powstanie przy ul. Obr. Stalingradu 67, a przy ul. Kilińskiego 37, obok Domu Akademickiego otwiera się punkt „Cerowni", aby studenci mogli oddawać tam do naprawy ubrania i skarpetki do cerowania.

Wszystkie punkty uruchomione będą w terminie do końca września. (b)

Gdzie należy się zgłosić po informacje w sprawie szkoły?

Ostatnie dni wakacji. Wkrótce powrócą dzieci, przebywające obecnie na wczasach. Zaroją się od nich ulice.

Zbliżający się rok szkolny to dla wielu rodziców szereg niecodziennych spraw. Zapis dziecka, jego przeniesienie do innej szkoły w związku z przeprowadzką, odroczenie obowiązku szkolnego z powodu choroby dziecka itd.

— Kto załatwia te sprawy? — pytają rodzice.

Otóż od dnia 15 sierpnia br. zajmują się tym poszczególne oddziały oświaty: dla DRN Śródmieście oddział przy Al. Kościuszki 1, dla DRN Północ — przy ul. Ciesielskiej 8 i dla DRN Południe — przy ul. Rudzkiej 8. (j)

OBRAZKI z miasta

Bzzz!... Bzzz!...

— Serwus!

— Cześć! Bywaj! Nie mam czasu!

— Dokąd tak pędzisz?...

— Za kilka minut mam pociąg...

— Dokąd?

— Gdynia, Olsztyn czy Szczecin, nawet sam nie wiem. Ale wszystko jedno...

— Jak to? Jedziesz i wszystko ci jedno dokąd?...

— Zostało mi tylko kilka dni urlopu...

— No więc tym bardziej...

— A jadę szukać muchołapek. Podobno można je dostać tylko w niektórych małych miasteczkach na Pomorzu! Bo w Łodzi — nawet na lekarstwo ich nie ma... *(au)*

Soczyste winogrona z Węgier i Bułgarii nadejdą we wrześniu do Łodzi

Dużym powodzeniem cieszyły się w ubiegłym roku winogrona sprowadzone do Polski z Węgier i Bułgarii. Również w bieżącym roku sklepy łódzkie otrzymają pewną ilość tych smacznych owoców.

Pierwsze transporty winogron nadejdą do Łodzi we wrześniu. (u)

W piątek obowiązkowe zebranie lekarzy łódzkich

Wydział Zdrowia zawiadamia wszystkich lekarzy z terenu m. Łodzi, że dnia 22 bm., o godz. 18.30, w sali konferencyjnej Wydziału Zdrowia przy ul. Parkowej 8, III piętro, odbędzie się zebranie lekarzy na temat: Aktualne zagadnienia epidemiologiczne. Obecność obowiązkowa.

Okresowe skrócenie trasy „trójki"

Z powodu przeprowadzania robót wodno-kanalizacyjnych na ul. Przybyszewskiego, trasa linii „3" zostaje skrócona.

Pociągi tej linii aż do odwołania dochodzić będą tylko do ul. Tatrzańskiej. Załoga Miejskich Zakładów Wodociągów i Kanalizacji podjęła zobowiązanie wykonania robót w możliwie najkrótszym czasie, aby w ten sposób skrócić do minimum okres przerwy w komunikacji miejskiej.

Uwaga, koła TPPR

Delegatura RSW „Prasa" w Łodzi podaje do wiadomości, że w związku z nadchodzącym Miesiącem Pogłębienia Przyjaźni Polsko-Radzieckiej można nabyć komplety tygodnika — „Przyjaźń" — po zniżonej cenie — w Klubie Międzynarodowej Prasy i Książki w Łodzi, ul. Piotrkowska nr 86 i Delegaturze RSW „Prasa", ul. Piotrkowska 96.

Mały reportaż

A delegaci ciągle przodują!...

W KROŚNIE coś zgrzytnęło — maszyna zatrzymała się nagle. Młody tkacz zręcznymi ruchami poprawia coś przy tkaninie i po chwili czółenko znowu biega między napiętymi nićmi.

Szybkie uruchomienie krosna — to rezultat przeszkolenia metodą inż. Kowalowa. Dzięki temu cała brygada Serafina Bąkowskiego z Fabryki Pluszu i Dywanów im. Tadka Ajzena w Łodzi podniosła swoją wydajność.

Brygada ta należy do przodujących w zakładzie. Przed Zlotem młodzież zespołu dała dodatkową produkcję wartości około 6000 zł. Najlepszych z nich wybrano na delegatów na Zlot: brygadiera Bąkowskiego, wykonującego 140 proc. normy, i Janinę Górską, pomocnika tkacza.

Przy jednej z maszyn pracuje tkaczka Krystyna Pawlikowska. Jest drobna, niepozorna, wcale nie wygląda na to, że wykonuje 130 proc. normy.

— W jaki sposób osiągacie takie wyniki?

— Wszystko zależy od nas samych. — mówi. — Gdy przychodzę do pracy, przede wszystkim przygotowuję maszynę. Gdy zauważę jakieś braki, staram się je usunąć lub proszę majstra o pomoc. Poza tym staram się nie marnować czasu. Zwracam też baczną uwagę na właściwą pracę krosna.

Pawlikowska jest dobrą koleżanką. Gdy może, pomaga innym. Tej zwiąże zerwaną nić, innemu koledze dopilnuje maszyny, gdy ten musi wyjść na chwilę itp. Mniej obznajmionym z warsztatem pokazuje, jak go należy obsługiwać.

Trochę dalej, przy jednym z krosien, uwija się młoda dziewczyna w czarnym fartuchu. Jest to pomocnica tkacza — Janina Górska — delegatka na Zlot.

Pytamy ją o wrażenia ze Zlotu.

— Było wspaniale! Bawiliśmy się, podziwialiśmy budowę Warszawy i w czasie spotkań z młodzieżą innych miast wymienialiśmy swoje doświadczenia. Po powrocie postanowiłam jeszcze lepiej pracować. Dlatego też muszę się dalej uczyć, żeby zostać samodzielną tkaczką.

— A jak doszliście do tego, że jesteście pierwszą pomocnicą tkacza w brygadzie?

— Starałam się dokładnie wypełniać swoje powinności, nie opuszczam pracy, poznaję maszynę i w ten sposób nabywam kwalifikacje.

Teraz Górska pomaga i uczy innych. Chce w ten sposób z honorem wypełnić zobowiązanie, które złożyła na Zlocie.

(sz)

WICEK: — Do widzenia, Tom! Do widzenia, Jimmy!

TOM: — Nie macie nawet gdzie przenocować. Zapraszamy do siebie. Małe mamy mieszkanko, ale pomieścimy się jakoś...

JIMMY: — Może wstąpicie do sklepu i kupicie chleb. Oto pieniądze...

WACEK: — Mamy swoje. Ale dlaczego sami nie chcecie wejść?

TOM: — To sklep dla białych... Nam nie sprzedadzą...

JIMMY: — Jesteśmy w Haarlem. To dzielnica dla Murzynów. W innym punkcie miasta nie wolno nam mieszkać...

WICEK: — Hitlerowcy tak samo robili. U nich to się nazywało getto...

TOM: — Oto nasza rodzina. Najmłodszy synek leży jeszcze w kołysce...

WACEK: — Może twoje dziecko doczeka lepszych czasów, kiedy nie będzie tego poniżającego podziału na czarnych i białych!

Mecze I-ligowe
Włókniarz łódzki gra z Gwardią w Krakowie

W niedzielę, 24 bm. odbędą się w drugim terminie dalsze spotkania pierwszoligowych drużyn piłkarskich o mistrzostwo.

W grupie I grać będą: Unia (Chorzów) — Budowlani (Gdańsk), Kolejarz (Poznań) — Ogniwo (Kraków) i Kolejarz (Warszawa) — Budowlani (Chorzów).

W grupie II łódzki Włókniarz, po względnie szczęśliwym starcie na własnym terenie, tym razem zagra na obcym boisku. Przeciwnikiem łodzian będzie zawsze groźny dlań zespół Gwardii z Krakowa. Pozostałe dwie pary grających to: Górnik (Radlin) — CWKS (Warszawa) i Ogniwo (Bytom) — OWKS (Kraków).

HALLO POLSKIE RADIO

PIĄTEK, 22 SIERPNIA

14.30 Koncert. 15.10 Aud. literacka. 15.30 Aud. dla dzieci — „Daszeńka", cz. II wg. opow. K. Capka. 16.00 Utwory fortepianowe. 16.20 Program lokalny. 17.45 Korespondencja z zagranicy. 18.00 Chór. 18.30 Radiowy Klub Racjonalizatorów. 18.50 Muzyka. 19.00 Program lokalny. 19.30 Muzyka i aktualności. 20.00 „Ludziom Planu 6-letniego" — „Zakładowa gazetka radiowa" 20.40 „Jakkmokk" — odc. 8 opow. T. Brezy. 21.30 Gra orkiestra tan. Radia Węgierskiego oraz soliści. 21.50 Kronika kulturalna. 22.20 Rep. z Wyścigu Kolarskiego Dookoła Polski. 22.30 Aud. z cyklu: „Historia muz. polskiej". 23.40 Muzyka kameralna.

Nocne dyżury aptek

Dzisiejszej nocy dyżurują następujące apteki: Limanowskiego 1, Piotrkowska 193, Łagiewnicka 120, Piotrkowska 307, Narutowicza 42, Gdańska 90, Armii Czerwonej 8, Srebrzyńska 67, Piotrkowska 25 i Al. Kościuszki 48.

Dyżur położniczo-ginekologiczny: dziś całą dobę dyżuruje szpital im. M. Curie-Skłodowskiej, ul. Curie-Skłodowskiej 15.

TEATRY

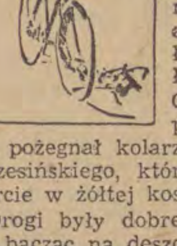
Nowy — „Burza" — 19
Wojska Polskiego — nieczynny
Powszechny — „Eugenia Grandet" — 19
Mały — „Zielony gil" — 19.30
Muzyczny — „Niespokojne szczęście" — 19.15
Letni — „Objeżdżalnia społeczna" — 19.30

KINA

BAJKA — Rzym, miasto otwarte — 18, 20.15
BAŁTYK — Wilhelm Tell — 17, 19, 21
GDYNIA — Krym — 17, 18, 19; „Gdzieś w Europie" — 20. Program dla najmłodszych — 16
1 MAJA — Grzesznicy bez winy — 17, 19.30
MŁODA GWARDIA — Ostatni rejs — 16, 18, 20
MUZA — Nędznicy, I ser. — 18, 20.15
POLONIA — Ditta — 15, 17, 19, 21
PRZEDWIOŚNIE — Sekretarz rejkomu — 18, 20
REKORD — Pokolenie zwycięzców — 18, 20
ROMA — Akcja B — 18, 20
SOJUSZ — Płomienie — 19.00
STYLOWY — Ostatnia noc — 18, 20
ŚWIT — Futro pana Krügera — 18, 20.15
TATRY — Antoni Iwanowicz gniewa się — 16, 18, 20
WISŁA — Pod niebem Sycylii — 15.45, 18, 20.15
WŁÓKNIARZ — Ditta — 16.15, 18.30, 20.30
WOLNOŚĆ — Wilhelm Tell — 16, 18, 20
ZACHĘTA — Nieczynne z powodu remontu.

Na etapie Olsztyn — Gdańsk lało jak z cebra
Drążkowski w żółtej koszulce
Dziś kolarze przejadą trzeci etap Gdynia—Bydgoszcz

Kolarze nie mieli szczęścia do pogody w II etapie wyścigu Dookoła Polski. A trzeba było przejechać 190 km dzielących Olsztyn od Gdańska.

Już w Olsztynie padał deszcz, a na trasie były okresy, że lało jak z cebra. Olsztyn mimo niepogody owacyjnie pożegnał kolarzy, zwłaszcza zaś Wrzesińskiego, który zjawił się na starcie w żółtej koszulce leadera.

Drogi były dobre, toteż kolarze nie bacząc na deszcz rozwinęli dość szybkie tempo. I tym razem szybkość dochodziła do 40 km. Znów w ogonie wyścigu znalazła się drużyna AZS, a także Budowlanych i Ogniwa. Ci nie mogli wytrzymać narzuconego tempa.

Nie obeszło się bez poważniejszej kraksy, której ofiarą padło 8 kolarzy. Znaleźli się wśród nich Bugalski, Mezydło i Przezdąbski, którzy połamali rowery.

Po przejechaniu 70 km w końcowej grupie znalazło się już 36 kolarzy — tempo było dla nich zbyt szybkie. Deszcz wzmógł się — lało jak z cebra. Ucieczkę zainicjowali: Wójcik, Chwiendacz i Świercz, a pogoń zorganizowano dopiero wtedy, gdy mieli już około 4 minut przewagi.

Tak minął półmetek. Teraz zaczęła się bardziej ostrożna jazda i wzajemne pilnowanie się. Na 30 km przed Gdańskiem odpadł Świercz. Nie wytrzymali również tempa Wrzesiński, Wyglenda i Waliszewski. Teraz do głosu doszli: Hadasik, Chwiendacz, Wójcik i Liszkiewicz. Na ulice Gdańska wpadła czołówka składająca się z 11 kolarzy.

Po zaciętej walce na finiszu pierwszy był na mecie Drążkowski (CWKS) w czasie 5.16,45 przed Hadasikiem (CWKS) 5.16.51 i Zdunkiem (Włókniarz) 5.16,52. Dalsze miejsca zajęli: 4) Czyż (Kolejarz) 5.16,53, 5) Kapiak (CWKS), 6) Wójcik (CWKS), 7) Liszkiewicz (Gwardia). Wrzesiński zajął 13 miejsce, Wyglenda 14, Świercz 16. Gabrych był 18, a Sałyga 20.

Po drugim etapie w klasyfikacji indywidualnej leaderem wyścigu jest Drążkowski, który do trzeciego etapu Gdynia — Bydgoszcz wystartuje w żółtej koszulce.

Znów spadły kary na łódzkich piłkarzy

Mamy przed sobą komunikat komisji gier i dyscypliny ŁKKF. Jest on naszpikowany karami nałożonymi na piłkarzy.

Ilość kar i ich rozpiętość to smutny wynik niedostatecznej opieki w niektórych kołach sportowych nad zawodnikami. Gorzej, że wśród ukaranych widnieją nazwiska zawodników biorących udział w rozgrywkach klasy I. Są to więc starsi piłkarze, którzy, zamiast służyć przykładem młodszym kolegom, pozwalają sobie na niesportowe wybryki.

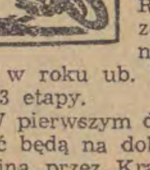
Ukarani zostali:

Duda dyskwalifikacją na 9 miesięcy, Szułas — na pół roku, Kalisiak (Koło im. 9 Maja) — na 6 miesięcy, Piekarski (Budowlani) — na pół roku, Danielak (Koło im. Szymańskiego) — na 2 miesiące, a Cieśliński (Cetebe) — na 1 miesiąc. Ostatnim trzem wymierzone kary zawieszono.

Poza tym zweryfikowano mecz Spójnia — GWKS 3:0, jako walkower dla Spójni.

Na serpentynach tatrzańskich
Jubileuszowy raid
W trzydniowych zawodach weźmie udział 200 motorzystów

Ok. 200 najlepszych motocyklistów - raidowców zgłosiło się do tegorocznego Raidu Tatrzańskiego, który odbędzie się w Zakopanem w dniach 22 — 24 bm. jako eliminacja do raidowych mistrzostw Polski.

Jubileuszowy X Raid Tatrzański rozegrany będzie na nowej trudniejszej niż w roku ub. trasie, podzielonej na 3 etapy.

W pierwszym dniu zawodnicy walczyć będą na dobrych szosach z Poronina przez Kraków, Nową Hutę do Poronina. Drugą część etapu rozegrają nocą na trasie prowadzącej przez Bukowinę, Głodówkę, Cyhrlę do Zakopanego, długości 258 km.

Drugi dzień to etap wybitnie górsko-terenowy, na trasie długości ok. 234 km z Zakopanego przez N. Targ, Rdzawkę, Turbacz, Krościenko, Bukowinę, Brzeziny do Zakopanego.

W trzecim dniu zawodów odbędzie się próba szybkości na trasie wiodącej z Zakopanego przez Gubałówkę, Kotelnicę, Wojdyty, Antałówkę, Kozieniec, Księży Las, Sobiczkową z powrotem do Kościeliskiej, długości 30 km. Na tym ostatnim krótkim, ale trudnym etapie rozegra się decydująca walka o zwycięstwo indywidualne i zespołowe.

W dniu 19 sierpnia br. rozpoczął się honorowym startem na Placu Konstytucji w Warszawie IX Wyścig Kolarski Dookoła Polski.
Na zdjęciu: kolarze na ostrym starcie. CAF — fot. Ostrowski

Siatkarze przegrali z Bułgarią 3:0

W środę 20 bm. w czwartym dniu mistrzostw świata w siatkówce, rozgrywanych w Moskwie, odbyły się ostatnie półfinałowe spotkania drużyn męskich i kolejne spotkanie kobiece.

Siatkarze polscy grali z Bułgarami, przegrywając 3:0.

Porażka z Bułgarami zadecydowała o tym, iż Polacy nie weszli do finału, lecz walczyć będą o miejsce od 7 do 11 z Izraelem, Indiami, Libanem i Finlandią.

Siatkarki polskie miały dzień odpoczynku.

Hallo KOŁO SPORTOWE

W związku z Tygodniem Straży Pożarnych zorganizowano na terenie Łodzi liczne imprezy. Między innymi również w dn. 15 bm. odbyły się zawody sportowe na stadionie ZS Włókniarz.

Imprezę powyższą uważam częściowo za źle zorganizowaną, wskutek czego Tydzień Straży Pożarnych nie spełnił całkowicie swego zadania pod względem umasowienia i rozwoju kultury fizycznej. Ciągle uczymy się na błędach, toteż pragnę podać kilka zaobserwowanych niedociągnięć.

Koło Sportowe „Wełna" składa się wyłącznie z członków straży. Przygotowywaliśmy się do wzięcia udziału we wspomnianej imprezie i na pewno wielu kolegów wziełoby chętnie udział w zawodach, lecz organizatorzy nie powiadomili nas o nich. A wielka szkoda, bo była to doskonała okazja do zorganizowania mistrzostw w rodzaju Spartakiady Straży Pożarnej z Łodzi i województwa pod hasłem „Zdobywamy SPO".

Przy ściślejszej współpracy z Łódzkim Komitetem Kultury Fizycznej lub ZS Włókniarz błędu tego z pewnością dało by się uniknąć.

Czyż nam, strażakom, w naszym zawodzie nie potrzeba sprawności fizycznej?

Jak długo sport u nas będzie w powijakach?

Dlaczego nie staramy się o wykonanie uchwał Biura Politycznego KC PZPR?

Kogo mamy posądzać o brak zainteresowania się naszym wychowaniem fizycznym? Chyba Główną Komendę Straży Pożarnych w Warszawie w pierwszym rzędzie, a następnie Łódzką Komendę i Centralne Zarządy Insp. Ochrony Przeciwpożarowej.

Starajmy się zapobiec możliwościom powtórzenia się takich faktów w przyszłości i weźmy się porządnie do pracy. Apelujemy do Głównej Komendy o większe zainteresowanie się kulturą fizyczną w naszych szeregach oraz dopomożenie ze strony Łódzkiej Komendy przy PRN i Centralnych Zarządów do zorganizowania w Łodzi jednego koła sportowego Straży Pożarnych miejskich, przemysłowych i ochotniczych.

Jeśli te organa spełnią należycie swoje zadanie, to możemy być pewni, że Straż Pożarna godnie wychowa swą młodzież na zdrową, sprawną do wydajnej pracy i obrony Ludowej Ojczyzny.

Korespondent „Expressu Il."
H. Kleta.

Pokonaliśmy Holandię
Polscy szachiści rewelacją Olimpiady

W dalszym ciągu trwającej w Helsinkach olimpiady szachowej drużyna polska odniosła jeszcze jedno zwycięstwo. Szachiści polscy zwyciężyli tym razem Holandię 2,5:1,5.

Tarnowski wygrał z van Schelpiegiem, Pytlakowski przegrał z Donnerem, Plater zremisował z Cortleverem, a Grynfeld wygrał z Barendregtem.

Po tym zwycięstwie nad rozstawioną drużyną Holandii i niedzielnym remisie z kandydatem na wicemistrza świata USA Polacy stali się rewelacją olimpiady.

W grupie III spotkanie między ZSRR a USA zostało przerwane przy stanie 1,5:0,5 dla Związku Radzieckiego.

Pracownicy poszukiwani

170)

Przypuszczali, że jest to ogień własnej artylerii, lecz gdy z tego kierunku zaczęły padać na linie marines celne granaty, wywołało to zaniepokojenie. Pierwsi ranni z 35 pułku, który na otwartych stanowiskach trwał pod ogniem kilka godzin, zaczęli napływać do punktów opatrunkowych. Twierdzili oni, że nieprzyjaciel naciera ze wszystkich wąwozów górskich. Jeden z oficerów, słysząc te opowiadania, zaprzeczył stanowczo. Było wprawdzie wiadomo, że w górach znajdują się bandy partyzanckie i to niewątpliwie bandy duże, lecz liczebność ich nie mogła przekraczać pięciu do sześciu tysięcy ludzi.

— Ale skąd partyzanci mieliby tak liczną artylerię? — zapytał porywczo jeden z rannych.

— Jest ich kilka dywizji i to wojsk regularnych — dodał drugi.

— Przecież armia ich nie istnieje — zauważył oficer.

Około dziesiątej poprzez pozycje marines wycofał się pułk 32, który miał zostać przesunięty na południe, ponieważ nieprzyjaciel był sygnalizowany niedaleko gościńca, łączącego wsie Kotori i Hagaru.

Radio i telefony szalały. Rozkazy, często sprzeczne ze sobą, napływały ze wszystkich stron. Burza śnieżna ani na chwilę nie ustawała.

Żołnierze wymieniali między sobą pełne zdumienia spojrzenia i klęli na czym świat stoi.

Od chwili wylądowania w Inczon, szli stale naprzód, zdążając na północ. Po drodze nie staczali regularnych bitew, lecz niewielkie potyczki. A poza tym zawsze byli wspierani przez lotnictwo, używane masowo, które łamało każdą próbę oporu nieprzyjaciela. A teraz w górach Koreańczycy po raz pierwszy atakowali i to wielkimi siłami. Tak się dziwnie złożyło, że atak nastąpił nazajutrz po proklamacji Mac Arthura, zapowiadającej zakończenie wojny.

Na północy ogień artyleryjski nagle ustał i wtedy marines ujrzeli Shermany, posuwające się w kierunku nieprzyjaciela. Przypuszczali, że także i tym razem sytuacja bojowa rozwinie się jak zwykle, tymczasem baterie nieprzyjacielskie wznowiły celny i intensywny ogień. Przyszedł rozkaz okopania się na linii frontu. Rozkaz ten wywołał wśród żołnierzy nastroje paniczne, nie chcieli wierzyć, że będą musieli walczyć w takiej sytuacji, o jakiej im opowiadali ich koledzy z 24 dywizji, która toczyła bitwę pod Fusan.

Oddziały dywizji Capitol i batalion roboczy zostały odkomenderowane do kopania rowów strzeleckich w terenie objętym silnym ogniem artyleryjskim.

— — — — — — —

Pracowali tak już kilka godzin, gdy nadeszły pierwsze oddziały amerykańskie, aby zająć wykopane rowy. Obserwując ich przerażone twarze i słysząc wykrzykniki pełne podniecenia i zdumienia, po raz pierwszy od tak dawna Kim doświadczył tych samych wrażeń, jakich doznawał podczas walk nad rzeką Han i Naktong, kiedy stał na czele swej kompanii. Już kiedyś widział te wystraszone twarze, słyszał te przekleństwa i złorzeczenia na wojnę. Pamiętał, co mówili marines z 24 dywizji, gdy dostawali się do niewoli. To samo słyszał teraz z ust ich kolegów, obsadzających właśnie rowy strzeleckie. Natarcie armii ludowej zastało ich w stanie radosnego podniecenia. Od chwili wylądowania w Korei po raz pierwszy teraz poczuli się jak kowadło, na które spada młot. Pierwszy raz zostali zmuszeni do obrony. Ale czego mieli bronić poza własnym życiem i własnym strachem?

Obserwacja ich dostarczała Kimowi materiału do rozmyślań. Zdawał sobie sprawę, że dla tych młodzieńców myśl o śmierci dla idei, której nie rozumieli, która była im obca, musiała być straszna. Dostrzegał również w ich zachowaniu pewne zmiany. Na przykład nie patrzyli już na niego, jak na zwierzę. Niektórzy nawet witali go skinieniem głowy. A przecież byli to ci sami ludzie, którzy wrzeszczeli butnie i wesoło, że przed powrotem do domu na Boże Narodzenie wybiją do nogi wszystkich partyzantów. Krzyczeli tak przy akompaniamencie słów proklamacji Mac Arthura, którą radio nadawało niezmordowanie raz po raz. Byli to ci sami żołnierze, którzy do niedawna od rana do wieczora śpiewali piosenki, sławiące dzielność marines, maszerujących na Pekin i Moskwę.

(D.c.n.)

Redaktor naczelny: E. KRONIEWICZ, tel. 112-60. — Adres Redakcji: Łódź, ul. Piotrkowska 102a. — Sekretariat Redakcji: 223-05. — Redakcja nocna: 145-50. — Dział Miejski: 244-79, 137-47. — Dział Gospodarczy: 129-13. — Dział listów: 103-04. — Dział Kulturalno-Oświatowy: 109-62. — Dział Sportowy: 109-62. — Ogłoszenia: Piotrkowska 96, tel 111-50 i 114-75. — Wydawca: RSW „Prasa". Prenumerata miesieczna zł 4,50, kwartalna zł 13.50, półroczna zł 27,— przyjmują wszystkie Urzędy i Agencje Pocztowe oraz listonosze miejscy i wiejscy na terenie całej Polski w terminie do 15 każdego miesiąca na okres następny. Druk. Zakł. Graf. RSW „Prasa" — Łódź, Żwirki 17. — Papier druk. mat. 50 g D-3-10954